ПАНОҲГОҲИ МУСАЛМОН

Азкор ва дуоҳое аз Қуръон ва Аҳодиси набавӣ

Таълифи Саъид ибни Алӣ ибни Вахфи Қаҳтонӣ
Тарҷумаи Абдуррашиди Шаҳоб

Таҳрир ва таҳқиқ
Амирҳамзаи Ҳомид
Билолидини Бадридин

Аз ҳамин ҷиҳат муносиб донистем, ки китоби *"Ҳиснул муслим"*-ро, ки дар ин бора таълиф ва ба бисьёре аз забонҳои дунё тарҷума шудааст, ба забони тоҷикӣ низ тарҷума намоем.

Яке аз шартҳои қабули дуо ҳузури дил аст, паёмбар (с) мефармоянд: **«Ва бидонед, ки Худованд дуои касеро, ки дилаш ғофил бошад, иҷобат намекунад».**

Бидуни фаҳмидани маънову мафҳуми зикру дуо ҳузури дил ҳосил намешавад, бинобар ин тамоми азкор ва дуоҳоро бо муроъоти назму маънии ҷумла ба забони форси-тоҷикӣ тарҷума кардем, то ин ки хонанда маънову мафҳуми ҳар зикру дуоро фаҳмида зикр намояд.

Аз Худованди Бузург ба ҳамаи касоне, ки дар таълиф ва тарҷимаву нашри ин китоби нафис, ки аз суханони гуҳарбори Паёмбари Худо (с) мебошад, ҳамкорӣ ва кумак намудаанд, подоши хубро хоҳонам.

Бисмиллоҳир-Раҳмонир-Раҳим

ПЕШГУФТОР

Ҳамду сипоси фаровон Парвардигори оламиёнро, ки мо аз ӯ мададу ёрӣ ва мағфирату омӯрзиш мехоҳем ва дуруду саломи Худо нисори паёмбарамон Муҳаммад (с) ва хонадону ёрон ва пайравони ӯ бод.

Аммо баъд: Ин китоб хулосаест аз китобам ба номи "Аз-зикру вад-дуъо вал-ъилоҷу бир-руқо миналкитоби вас-суннати". Аз ҷиҳати ин ки ҳамлаш дар мусофиратҳо сабук бошад, қисмати азкори онро хулоса намудам ва ба нигоштани матни зикр ва дарҷи як ё ду маъхаз аз маъхазу сарчашмаҳое, ки дар асли ин китоб зикр шудаанд, иктифо намудам.

Ҳар касе ки бихоҳад, ки саҳобии ривояткунандаро бишносад ва ё дар бораи масдару сарчашмаи ҳадис маълумоти бештаре бадаст оварад, лозим аст ба асли китоб муроҷиат намояд.

Аз Худованд бо тавассул ба исмҳои некӯ ва сифоти баландмартабааш хоҳонам, ки ин амалро холис барои худаш бигардонад ва

маро дар зиндагӣ ва пас аз маргам аз он баҳраманд созад.

Ҳамчунин хонандагон,ноширон ва умуман касоне, ки сабаби нашри ин китоб шудаанд, низ мустафид гардонад. Ҳамоно Худованд ӯҳдадори подошу савоб додан ва ба ҳар чиз қодиру тавоно мебошад.

Дуруду саломи Худо нисори паёмбарамон Муҳаммад (с) ва хонадону ёрон ва пайравони ӯ бод, то рӯзи қиёмат.

Муаллиф
Моҳи Сафар 1409-и Ҳиҷрӣ.

ФАЗИЛАТИ ЗИКР

Худованд мефармояд: **(Пас маро ёд кунед, то шуморо ёд кунам ва шукр кунед маро ва ношукрии ман накунед).** "Бақара" 152

Ва низ мефармояд: **(Эй касоне ки эмон овардаед, Худоро зикр кунед, зикр кардани бисёр).** Аҳзоб: 41

Инчунин дар ҷои дигар мефармояд: **(Мардон ва заноне, ки Худоро бисёр ёд мекунанд, Худованд барои эшон омурзиш ва музди бузурге муҳайё сохта аст).** Аҳзоб: 35

(Худоро дар дили худ бо тазарруъ ва пинҳонӣ ва бидуни овози баланд дар субҳ ва шом ёд кун ва аз ғофилон мабош). Аъроф: 205

Паёмбар (с) мефармоянд: **"Сифати касе, ки зикри Парвардигорашро мекунад ва он ки зикри Парвардигорашро намекунад, монанди зинда ва мурда аст".**

Инчунин он Ҳазрат (с) мефармоянд: *"Оё шуморо ба беҳтарин ва поктарин кирдоратон назди моликатон (Аллоҳ) хабар надиҳам Аъмоле, ки дараҷаи шуморо боло мебарад ва бароятон беҳтар аст аз сарф намудани тиллову нуқра (дар роҳи Худо) ва аз даргирӣ бо*

душманатон, то ҷое, ки гарданашонро бизанед ва онҳо гарданатонро бизананд. Гуфтанд: Оре. Расулуллоҳ (с) фармуд: **“Зикри Худои таъоло”.**

Ва низ паёмбар (с) фармуд: *Худои таъоло мефармояд:* **“Ман назди гумони бандаам нисбат ба худам мебошам ва ҳаргоҳ маро зикр кунад, ман бо ӯ ҳастам ва агар маро дар дилаш зикр кунад, ман ӯро низ назди худам зикр мекунам ва агар маро дар гурӯҳе зикр кунад, ман ӯро дар гурӯҳе беҳтар аз он гурӯҳ зикр мекунам ва ҳаргоҳ ба ман як ваҷаб наздик шавад, як газ ба ӯ наздик мешавам ва агар як газ ба ман наздик гардад, як боз[1] ба ӯ наздик мегардам ва агар бо роҳрафтан ба сӯи ман ояд, ман шитобон ба сӯи ӯ меравам”.**

Аз Абдуллоҳ ибни Буср (р) ривоят шудааст, ки марде арз намуд: ё Расулаллоҳ, одобу сунани ислом бар ман зиёд шудааст, маро аз чизе хабар деҳ, то ба он чанг бизанам. Он ҳазрат (с) фармуд: ***Ҳамеша забонат ба зикри Худо тар бошад.***

Ҳамчунин паёмбар (с) фармуданд: ***“Касе ки як ҳарфе аз китоби Худо (Қуръон) ро бихо-***

---

[1] Боз, андозаи аз сари ангуштони дасти рост аст, то сари ангуштони дасти чап, вақте, ки дастҳоро уфуқӣ ба ду тараф боз кунанд.

над, савобу подошаш як некист ва он некӣ даҳ баробар мешавад. Намегӯям, ки "Алифлом-мим" як ҳарф аст, балки алиф як ҳарф, лом як ҳарф ва мим як ҳарф аст. .

Уқба ибни Омир (р) мегӯяд: Дар ҳоле ки мо дар *Суффа* будем, расулуллоҳ (с) ворид шуд ва фармуд: ***Кадом яке аз шумо дӯст медорад, ки ҳар субҳ ба Батҳон, ё Ақиқ биравад ва ду шутури дорои кӯҳони бузургро ҳамроҳи худ биёрад, бидуни он ки дар ин кор муртакиби гуноҳ ва қатъи силаи раҳм шавад?*** Гуфтем оре, ё расулуллоҳ, ин амалро дӯст медорем. Он ҳазрат (с) фармуд: ***"Оё яке аз шумо дӯст намедорад вақти субҳ ба масҷид биравад ва ду оятро ёд бигирад ва ё бихонад, ки ин амал барояш аз ду шутур беҳтар аст ва се оят беҳтар аз се шутур ва чаҳор оят беҳтар аз чаҳор шутур ва ба теъдоди шумориши оят аз он теъдоди шутурон беҳтар аст".***

Инчунин он ҳазрат (с) мефармояд: ***"Касе ки дар ҷое биншинад ва дар он зикри Худо накунад, аз тарафи Худо барояш боиси афсӯс аст ва касе ки дар ҷое бихобад ва дар он зикри Худо накунад, барояш аз тарафи Худо муҷиби ҳасрат аст."***

Ва боз паёмбар (с) фармуд: ***Ҳар гурӯҳе, ки***

дар маҷлисе биншинанд ва дар он зикри Худо накунанд ва бар паёмбарашон салавот нафиристанд, бароящон боъиси афсус аст ва агар Худо бихоҳад азобашон медиҳад. Аагар бихоҳад ононро меомурзад.

Ва низ он ҳазрат (с) фармуданд: *Ҳар гурӯҳе аз маҷлисе бархезанд, ки дар он зикри Худо накарда бошанд, монанди он аст, ки аз сари лошахаре бармехезанд, ки бароящон муҷиби ҳасрат аст.*

1 - ДУОҲОИ ВАҚТИ БЕДОР ШУДАН АЗ ХОБ

١- «الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ».

1-Алҳамду лиллоҳиллазӣ аҳёно баъдамо амотано ва илайҳиннушӯр.

1-Ситоиш аз они Худоест, ки зинда гардонид моро баъди ин ки миронид моро ва ба суи Уст зинда шудан

٢- «لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَىٰ

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلهِ، وَلَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي».

2-Ло илоҳа илаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳу, лаҳулмулку ва лаҳулҳамд ва ҳува ъало кулли шаййин қадӣр. Субҳоналлоҳи валҳамду лиллоҳи ва ло илоҳа иллалоҳу валлоҳу акбар ва лоҳавла ва лоқуввата илло биллоҳилъалийилъазим, раббиғфир лӣ.

2-Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарику анбозе барои Ӯ. Аз они Ӯст мулки ҳастӣ ва азони Ӯст ситоиш ва Ӯ бар ҳар чиз тавоност. Пок аст Худо ва ситоиш азони Худост ва нест маъбуди баҳақ, магар Аллоҳ ва Худо бузургтар аст ва нест тавоноӣ (барои дӯрӣ аз гуноҳ) ва нест қудрате (барои пойдорӣ бар тоати Худо), магар бо кумаки Худои бартари бузургвор, Худоё, маро биёмурз[1].

[1] Паёмбар (с) мефармояд: Касе ки дуъои мазкурро бигӯяд, гуноҳонаш омурзида мешавад ва агар дуъо кунад, дуъояш мустаҷоб мегардад ва агар бархосту вузӯ кард ва намоз хонд, намозаш қабул мешавад.

٣- «الحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي، وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ» .

3-Алҳамду лиллоҳил-лазӣ ъофонӣ фӣ часадӣ ва радда ъалайя рӯҳӣ ва азина лӣ бизикриҳи.

3-Ситоиш аз они Худоест, ки ҷисмамро сиҳат бахшид ва ба ман рӯҳамро бозгардонд ва ба ман иҷозаи зикрашро дод.

٤- ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ... يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱصْبِرُوا۟ وَصَابِرُوا۟ وَرَابِطُوا۟ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾[1]

4-Инна фӣ халқис-самовоти валарзи вахтилофил-лайли ван-наҳори лаоётин лиулилалбоб, ал-лазина язкурӯналлоҳа қиёман ва қуъӯдан ва ъало ҷунӯбиҳим ва ятафаккарӯна фӣ

халқис-самовоти валарзи раббано мо халақта ҳозо ботилан. Субҳонака фақино ъазобаннори. Раббано иннака ман тудхилин-нора фақад ахзайтаҳу ва мо лиззолимӣна мин ансор. Раббано иннано самиъно мунодиян юнодӣ лилимони ан оминӯ бираббикум фаоманно, раббано фағфир лано зунӯбано ва каффир ъанно саййотино ва таваффано маъалаброр. Раббано ва отино мо ваъадтано ъало русулика ва ло тухзино явмалқиёмати иннака ло тухлифулмиъод, фастаҷоба лаҳум раббуҳум аннӣ ло узиъу ъамала ъомилин минкум мин закарин ав унсо баъзукум мин баъзин, фал-лазӣна ҳоҷарӯ ва ухриҷӯ мин диёриҳим ва узӯ фӣ сабилӣ ва қоталӯ ва қутилӯ лаукаффиранна ъанҳум саййиотиҳим ва лаудхиланнаҳум ҷаннотин таҷрӣ мин таҳтиҳаланҳору савобан мин ъиндиллоҳи валлоҳу ъиндаҳу ҳуснус-савоб. Ло яғурраннака тақаллубул-лазӣна кафарӯ фӣлбилоди матоъун қалӣл, сумма маъвоҳум ҷаҳаннаму ва биъсалмиҳоду. Локинил-лазӣнаттақав раббаҳум лаҳум ҷаннотун таҷрӣ мин таҳтиҳаланҳору холидӣна фӣҳо нузулан мин ъиндиллоҳи ва мо ъиндаллоҳи хайрун лилаброр. Ва инна мин аҳлилкитоби ламан юъмину биллоҳи

ва мо унзила илайкум ва мо унзила илайҳим хошиъйна лиллоҳи ло яштарӯна биоётиллоҳи саманан қалило, улоика лаҳум аҷруҳум ъиндa раббиҳим, инналлоҳа сариъулҳисоб. Е айюҳал-лазйна оманӯсбирӯ ва собирӯ ва робитӯ ват-тақуллоҳа лаъаллакум туфлиҳӯн.

4-Ҳақиқатан дар офариниши осмонҳо ва замин ва рафту омади шабу рӯз нишонаҳоест барои соҳибони хирад, онқое ки дар ҳоли истода ва нишаста ва хуфтан Худоро ёд карда ва дар офариниши осмонҳо ва замин тааммул мекунанду мегӯянд: Парвардигоро, Ту инро беҳуда наофаридӣ, Ту покӣ, пас моро аз азоби Дӯзах ҳифз фармо. Парвардигоро, ҳар киро, ки дар оташ афканӣ, ӯро сахт хор кардаӣ ва ситамгаронро ҳеҷ ёрӣдиҳандае нест.

Парвардигоро, ҳароина мо нидокунандаеро шунидем, ки ба овози баланд ба сӯи эмон мехонад, ки эмон биёваред ба Парвардигори худ, пас эмон овардем. Парвардигоро, пас гуноҳони моро биёмурз ва бадиҳоямонро маҳв соз ва моро бо некӯкорон бимирон. Парвардигоро, онҷиро, ки ба забони пайғамбаронат ба мо ваъда кардаӣ, ба мо бидеҳ ва дар рӯзи қиёмат моро хор магардон. Ба ростӣ, ки

Ту хилофи ваъда намекунӣ. Пас Парвардигорашон дуояшонро пазируфт, ба ин ки ман амали ҳеҷ амалкунандае аз марду зани шуморо зоеъ намекунам. Баъзе аз шумо аз ҷинси баъзе дигар аст, пас касоне ки ҳиҷрат карданд ва аз хонаҳояшон берӯн рондашуданд ва дар роҳи ман азият диданд ва ҷангиданду кушта шуданд, албатта гуноҳонашонро маҳв мекунам ва ононро ба биҳиштҳое, ки зери онҳо наҳрҳо ҷорӣст дохил мекунам. Ин подошест аз тарафи Худо ва назди Худо подоши некӯст. Рафту омади кофирон дар шаҳрҳо туро нафиребад, ин баҳрамандии андаке аст, ки баъд аз он ҷойгоҳашон дӯзах аст ва дӯзах ҷойгоҳи бад аст. Аммо барои онон ки аз Парвардигорашон тарсиданд, биҳиштҳоест, ки аз зери он ҷӯйҳое равон аст ва дар он ҷовидонанд ва ин ҳадияест аз ҷониби Худо ва он чи назди Худост барои некӯкорон беҳтар аст. Ва ҳамоно баъзе аз аҳли китоб ба он чи ба сӯи шумо ва эшон нозилшуда эмон овардaнд, дар ҳоле, ки мутеъи Худо буда ва оёти Худоро ба баҳои андак намефурӯшанд ва подоши онон назди Худост, ҳаққо, ки Худо сариъулҳисоб аст. Эй аҳли эмон, сабр кунед ва якдигарро

ба сабр суғориш кунед ва хештанро омодаи ҷанг нигаҳ доред ва аз Худо битарсед, бошад, ки растагор шавед. Сураи “Оли Имрон” 190-200.

2 - ДУОИ ҲАНГОМИ ПӮШИДАНИ ЛИБОС

٥- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا (الثَّوبَ) وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ. . .»

5-Алҳамду лиллоҳил-лазӣ касонӣ ҳозо (ас-савба) ва разақанӣҳи мин ғайри ҳавлин миннӣ ва ло қувватин.

5-Ситоиш аз они Худоест, ки ин либосро ба ман пушонид ва онро рӯзӣям гардонид, бидуни тавоноӣ ва қудрати ман.

3- ДУОИ ПУШИДАНИ ЛИБОСИ НАВ

٦- «اللَّهُمَّ لَكَ الحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ» .

6-Аллоҳумма лакалҳамду анта касавтанийҳи, асъалука мин хайриҳи ва хайри мо суниъа лаҳу аъузӯ бика мин шарриҳи ва шарри мо суниъа лаҳу.

6-Худоё, ситоиш аз они Ту аст, Ту онро пушондай маро. Аз Ту мехоҳам аз хайру некии он ва хайри он чи либос барои он сохташуда ва паноҳ мебарам ба Ту аз шарри он ва шарри он чи ин либос барои он сохта шудааст.

4 - ДУО БАРОИ КАСЕ КИ ЛИБОСИ НАВ ПӮШИДА БОШАД

٧- «تُبْلِي وَيُخْلِفُ اللهُ تَعَالَى» .

7-Тублӣ ва юхлифуллоҳу таъоло.

7-Кухна кунӣ, Худои таъоло (бароят либоси дигаре) ҷойгузин кунад.

٨- «اِلْبِسْ جَدِيداً، وَعِشْ حَمِيداً، وَمُتْ شَهِيداً» .

8-Илбис ҷадидан ва ъиш ҳамидан ва мут шаҳидан.

8-Нав бипӯшӣ ва некӯ зиндагӣ кунӣ ва шаҳид бимирӣ.

5 - ОН ЧИ ҲАНГОМИ БАРОВАРДАНИ ЛИБОС ШОИСТА АСТ БИГӮЯД

9-Бисмиллоҳи. ٩- «بِسْمِ اللهِ»

9-Ба номи Худо.

6-ДУОИ ҲАНГОМИ ДАРОМАДАН БА ҲОҶАТХОНА

١٠- «[بِسْمِ اللهِ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبُثِ وَالْخَبَائِثِ» .

10-Бисмиллоҳи, аллоҳумма иннӣ аъузӯ бика

миналхубси валхабоиси.

10-Ба номи Худо, Худоё! Ман паноҳ мебарам ба ту аз шайтонҳои нар ва мода.

7 - ДУОИ БАРОМАДАН АЗ ҲОҶАТХОНА

11-Ғуфронака ١١ – «غُفْرَانَكَ»

11-Худоё, маро биёмурз.

8 - ЗИКРИ ҚАБЛ АЗ ВУЗӮ КАРДАН

12-Бисмиллоҳи. ١٢ – «بِسْمِ اللهِ».

12-Ба номи Худо.

9 - ЗИКРИ БАЪД АЗ ТАМОМ КАРДАНИ ВУЗӮ

١٣ – «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ..».

13-Ашҳаду ал-ло илоҳа ил-лаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ ва ашҳаду анна муҳаммадан ъабдуҳу ва расӯлуҳу.

13-Гувоҳӣ медиҳам ба ин, ки нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарику ҳамтое барои Ӯ ва шаҳодат медиҳам, ки Муҳаммад банда ва паёмбари Худо аст.

١٤- «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ
وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ» .

14-Аллоҳуммаҷъалнӣ минат-тавобӣна ваҷъалнӣ минал-мутатаҳҳирӣн.

14-Худоё, маро дар зумраи тавбакорон ва покон қарор деҳ.

١٥- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ
لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ» .

15-Субҳонакаллоҳумма ва биҳамдика ашҳаду ало илоҳа илло анта астағфирука ва атӯбу илайк.

15-Худоё, Туро ба покӣ ёд мекунам ва ситоишат мекунам. Шаҳодат медиҳам ба ин ки нест маъбуди бар ҳақ, магар Ту, аз Ту омурзиш мехоҳам ва ба сӯи Ту тавба мекунам.

10-ЗИКРИ БАРОМАДАН АЗ МАНЗИЛ

١٦- «بِسْمِ اللهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ» .

16-Бисмиллоҳи таваккалту алаллоҳи ва ло ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳи.

16-Ба номи Худо, таваккал кардам бар Худо ва нест тавоноӣ (барои парҳезгорӣ) ва нест қудрате *(барои тоати Худо), магар бо кумаку ёрии Худованд.*

١٧- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ، أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أُزَلَّ، أَوْ أَظْلِمَ، أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ» .

17-Аллоҳумма иннӣ аъӯзу бика ан азилла ав узалла ав азилла ав узалла ав азлима ав узлама ав аҷҳал ав юҷҳала ъалайя.

17-Худоё, паноҳ мебарам ба Ту аз ин ки гумроҳ мешавам, ё гумроҳ карда шавам, ё билағжам, ё лағжонда шавам, ё зулм кунам, ё ба ман зулм шавад, ё азият кунам, ё азият карда шавам.

11-ЗИКРИ ҲАНГОМИ ДАРОМАДАН БА МАНЗИЛ

١٨ – «بِسْمِ اللهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللهِ خَرَجْنَا، وَعَلَىٰ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا، ثُمَّ لِيُسَلِّمْ عَلَىٰ أَهْلِهِ»

18-Бисмиллоҳи валаҷно ва бисмиллоҳи хараҷно ва ъало раббино таваккално. (Сипас ба аҳли хонаводааш салом кунад).

18-Ба номи Худо даромадем ва ба номи Худо хориҷ шудем ва ба Парвардигорамон таваккал кардем.[1]

---

[1] Паёмбар (с) мефармоянд: Ҳар гоҳ шахсе ба хонааш дарояд ва вақти даромадан ва хӯрок хӯрданаш зикри Худо кунад, шайтон (ба ёронаш) мегӯяд: наметавонед биҳобед ва наметавонед хӯрок бихӯред.

12-ДУОИ РАФТАН БА МАСҶИД

١٩ - اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُوراً، وَفِي لِسَانِي نُوراً، وَفِي سَمْعِي نُوراً، وَفِي بَصَرِي نُوراً، وَمِنْ فَوْقِي نُوراً، وَمِنْ تَحْتِي نُوراً، وَعَنْ يَمِينِي نُوراً، وَعَنْ شِمَالِي نُوراً، وَمِنْ أَمَامِي نُوراً، وَمِنْ خَلْفِي نُوراً، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُوراً، وَأَعْظِمْ لِي نُوراً، وَعَظِّمْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْنِي نُوراً، اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نُوراً، وَاجْعَلْ فِي عَصَبِي نُوراً، وَفِي لَحْمِي نُوراً، وَفِي دَمِي نُوراً، وَفِي شَعْرِي نُوراً، وَفِي بَشَرِي نُوراً

19-Аллоҳуммаҷъал фи қалбӣ нӯран ва фӣ лисонӣ нӯран ва фӣ самъӣ нӯран ва фӣ басарӣ нӯран ва мин фавқӣ нӯран ва мин таҳтӣ нӯран ва ъан ямӣнӣ нӯран ва ъан шимолӣ нӯран ва мин амомӣ нӯран ва мин халфӣ нӯран ваҷъал фӣ нафсӣ нӯран ва аъзим лӣ нӯран ва ъазим лӣ

нӯран ваҷъал лӣ нӯран ваҷъалнӣ нӯран. Аллоҳумма аътинӣ нӯран ваҷъал фӣ ъасабӣ нуран ва фӣ лаҳмӣ нӯран ва фӣ дамӣ нӯран ва фӣ шаърӣ нӯран ва фӣ башарӣ нӯран.

19-Худоё, қарор деҳ дар қалбам нуре ва дар забонам нуре ва дар гушам нуре ва дар чашмам нуре ва аз болоям ва аз поёнам нуре ва аз самти ростам ва аз самти чапам ва аз самти пешам ва аз самти пуштам нуре ва дар ҷонам нуреро бияндоз ва бузургу баландқадр фармо бароям нуре ва қарор деҳ бароям нуре ва бигардон маро нуре. Худоё, ба ман нуре ато фармо ва бигардон дар раг, гушт, хун, мӯ ва пӯстам нуре.

13-ДУОИ ДАРОМАДАН БА МАСҶИД

٢٠- «أَعُوذُ بِاللهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» [بِسْمِ اللهِ، وَالصَّلَاةُ] [وَالسَّلَامُ عَلَىٰ رَسُولِ اللهِ] «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»

20-Аъӯзу биллоҳилъазӣм ва бивачҳиҳилкарӣм ва султониҳилқадӣм минашшайтониррачим. Бисмиллоҳи вас-салоту вас-салому ъало расӯлиллоҳ, аллоҳуммафтаҳ лӣ абвоба раҳматика.

20-Паноҳ мебарам ба Худои Бузургвор ва ба рӯи гиромиаш ва султони азалиаш аз шайтони рондашуда. Ба номи Худо медароям ва дуруду салом бар Расули Худо бод. Худоё, дарвозаҳои эҳсонатро бароям бикушо.

14-ДУОИ БАРОМАДАН АЗ МАСЧИД

٢١ - «بِسْمِ اللهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ رَسُولِ اللهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، اللَّهُمَّ اعْصِمْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

21-Бисмиллоҳи вас-салоту вас-салому ъало расулиллоҳ, аллоҳумма иннӣ асъалука мин фазлика, аллоҳуммаъсимнӣ минаш-шайтониррачӣм.

21-Ба номи Худо ва дуруду салом бар Расули Аллоҳ бод. Худоё, ман аз Ту эҳсонатро мехоҳам. Худоё, маро аз шайтони рондашуда ҳифз фармо.

15-ЗИКРҲОИ АЗОН

22-Шунавандаи азон ҳар он чиро, ки муаззин мегӯяд, такрор мекунад, магар ҳангоми шунидани

«حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ وَحَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ»

"Ҳайя ъалас-салоти ва ҳайя ъалалфалоҳ", ки ба ҷои такрори он мегӯяд:

«لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ»

Ло ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳи.

23-Ва баъд аз ташаҳҳуди муаззин, яъне баъд аз "Ашҳаду ал-ло илоҳа иллаллоҳу ва ашҳаду анна Муҳаммадар-расӯлуллоҳ" гуфтани муаззин мегӯяд:

٢٣- «وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللهِ رَبّاً، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولاً، وَبِالإِسْلَامِ دِيناً»

Ва ана ашҳаду алло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳу ва анна Муҳаммадан ъабдуҳу ва расулуҳу. Разийту биллоҳи раббан ва би Муҳаммадин расӯлан ва бииcломи дӣнан, *яъне ва ман низ шаҳодат медиҳам ба ин ки нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарику анбозе барои Ӯ ва ин ки Муҳаммад банда ва фиристодаи Худост. Розӣ шудам ба парвардигории Худо ва ба пайғамбарии Муҳаммад (с) ва ба диёнати ислом.*

24-Баъд аз он, ки такрор карданаш бо муаззин ба поён расид, бар паёмбар (с) салавот мефиристад.

٢٥- «اللَّهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلاَةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ، [إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ]».

25-Баъд аз салавот мегӯяд: Аллоҳумма рабба ҳозиҳид-даъватит-томмати вас-салотилкоимати, оти Муҳаммаданил-василата валфазилата вабъасҳу макомам-маҳмӯданил-лазӣ ваъадтаҳу иннака ло тухлифулмиъод.

25-Худоё, эй соҳиби ин даъвати комил (азон)ва намозе, ки барпо мешавад, ба Муҳаммад васила ва фазилатро бидеҳ ва бидеҳ ӯро мақоми некӯе, ки ба ӯ ваъда додаӣ, ҳамоно Ту хилофи ваъда намекунӣ.

26-Байни азон ва иқомат барои худ дуо кунад, зеро ки дуо дар он вақт мустаҷоб мешавад.

16 - ДУОИ ИСТИФТОҲ (ОН ЧИ ДАР НАМОЗ БАЪД АЗ ТАКБИРАТУЛИҲРОМ ВА ҚАБЛ АЗ ФОТИҲА ХОНДА МЕШАВАД)

٢٧- «اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ، كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ، بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ» .

27-Аллоҳумма боъид байнӣ ва байна хатоёя камо боъадта байнал машриқи валмағриб, аллоҳумма наққинӣ мин хатоёя камо юнаққассавбул-абязу минад-данаси, аллоҳуммағсилнӣ мин хатоёя бис-салҷи валмои валбаради.

27-Худоё, байни ман ва байни хатоҳоям дурӣ бияндоз, ҳамчуноне, ки байни машриқ ва мағриб фосила андохтӣ. Худоё, маро аз хатоҳоям пок гардон, ҳамчуноне, ки либоси сафед аз чирк пок мешавад, Худоё, маро аз хатоҳоям бо барф, об ва жола бишӯй.

۲۸- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَىٰ جَدُّكَ، وَلَا إِلَـٰهَ غَيْرُكَ» .

28-Субҳонакаллоҳумма ва биҳамдика ва таборакасмука ва таъоло ҷаддука ва лоилоҳа ғайрук.

28-Худоё, Туро ба покӣ ёд мекунам ва ситоиши Туро мегӯям ва бобаракат аст̆ номи Ту ва баланд мартаба аст бузургвории Ту ва нест маъбуде бар ҳақ ғайр аз Ту.

۲۹- «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفاً وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي لِلَّـٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ. أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعاً إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي

لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ».

29-Ваччаҳту ваҷҳи лиллазӣ фатарас-самовоти валарза ҳанӣфан ва мо ана миналмушрикӣн, инна салотӣ ва нусукӣ ва маҳёя ва мамотӣ лиллоҳи раббилъоламӣн ло шарика лаҳу ва бизолика умирту ва ана миналмуслимӣн.

Аллоҳумма анталмалику ло илоҳа илло анта, анта раббӣ ва ана ъабдука заламту нафсӣ ваъ-тарафту бизанбӣ фағфир лӣ зунӯбӣ ҷамиъан иннаҳу ло яғфируз-зунӯба илло анта, ваҳдинӣ лиаҳсанил ахлоқи ло яҳдӣ лиаҳсаниҳо илло анта, васриф ъаннӣ саййиаҳо лоясрифу ъаннӣ саййиаҳо илло анта. Лаббайка ва саъдайка валхайру куллуҳу биядайка ваш-шарру лайса илайка ва ана бика ва илайка таборакта ва таъолайта астағфирука ва атӯбу илайк.

29-Гардонидам рӯямро ба тарафи касе, ки офарид осмонҳо ва заминро, дар ҳоле, ки моил ба дини ҳаққам ва аз мушрикон нестам. Ҳароина намози ман ва ибодати ман ва зиндагии ман ва мурдани ман барои Худоест, ки Парвардигори оламиён аст, нест шарику анбозе барои Ӯ ва ман ба ин тавҳид амр шудаам ва ман аз мусалмононам. Худоё, Ту подшоҳӣ, нест маъбуде бар ҳақ, магар Ту, Ту Парвардигори ман ҳастӣ ва ман бандаи Туам ба худ зулм кардаам ва ба гуноҳам иътироф мекунам, пас ҳама гуноҳони маро биёмурз. Ҳароина ғайр аз Ту касе омурзандаи гуноҳон нест ва маро ба беҳтарин ахлоқ ҳидоят фармо, ки касе ғайр аз Ту ба беҳтарин ахлоқ ҳидоят намекунад ва аз ман ах-

лоқи бадро дур гардон ки аз ман ахлоқи бадро дур намегардонад, касе магар Ту. Гӯш ба фармони Ту ҳастам ва инчунин некбахтӣ дар итоату фармони Ту аст ва хайру некӣ ҳамааш дар дасти Ту аст ва шарру бадӣ ба Ту нисбат дода намешавад ва ман махлуқи туам ва ба сӯи Ту бармегардам, бисёр бобаракат ва баландмартабаӣ, аз Ту омурзиш мехоҳам ва ба сӯи Ту тавба мекунам.

۳۰- «اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ. اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»

30-Аллоҳумма рабба Ҷиброила ва Микоила ва Исрофила, фотирас-самовоти валарзи, ъолималғайби вашшаҳодати, анта таҳкуму байна ъибодика фӣмо конӯ фиҳи яхталифӯн,

иҳдинӣ лимахтулифа фӣҳи миналҳаққи биизника, иннака таҳдӣ ман ташоъу ило сиротиммустақӣм.

30-Худоё, эй Парвардигори Ҷибраил ва Микоил ва Исрофил, Офаринандаи осмонҳо ва замин. Огоҳ ба ниҳону ошкор, Ту миёни бандагони худ ҳукм мекунӣ дар чизе, ки эшон дар он ихтилоф мекардаанд, маро ҳидоят фармо дар он чи ихтилоф карда шуд дар он аз ҳақ ба иродаи Ту. Барости, ки Ту ҳар киро бихоҳӣ ба роҳи рост ҳидоят мекунӣ.

٣١- «اللهُ أكبرُ كبيراً، وَالحَمدُ لِلّهِ كثيراً، وَسُبحانَ اللهِ بُكرَةً وَأصيلاً» ثلاثَ مرّاتٍ

31-Аллоҳу акбару кабиро, валҳамду лиллоҳи касиро ва субҳоналлоҳи букратан ва асӣло. (Се бор).

31-Худо бузургтар аст чи бузургтаре, Худо бузургтар аст чи бузургтаре Худо бузургтар аст чи бузургтаре ва ситоиш аз они Худост, ситоиши зиёд ва ситоиш аз они Худост, сито-

иши зиёд ва ситоиш аз они Худост, ситоиши зиёд ва Худоро субҳу шом ба покӣ ёд мекунам.

«أَعُـوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ : مِنْ نَفْخِهِ، وَنَفْثِهِ، وَهَمْزِهِ»

Аъӯзу биллоҳи минаш-шайтони мин нафхиҳи ва нафсиҳи ва ҳамзиҳи.

Паноҳ мебарам ба Худо аз шайтон аз кибри он ва аз пуфкардани он ва саръи он.

٣٢- «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ] [وَلَكَ الْحَمْدُ]

[أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ،

وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ. فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَـٰهَ إِلَّا أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَـٰهِي لَا إِلَـٰهَ إِلَّا أَنْتَ]» .

32-Аллоҳумма лакалҳамду, анта нӯрус-самовоти валарзи ва ман фӣҳинна ва лакалҳамду антақайййимус-самовоти валарзи ва ман фӣҳинна ва лакалҳамду лака мулкуссамовоти валарзи ва ман фӣҳинна ва лакалҳамду, анта маликуссамовоти валарзи ва лакалҳамду анталҳаққу ва ваъдукалҳаққу ва қавлука-

лҳаққу ва лиқоукалҳаққу валҷаннату ҳаққун ван-нору ҳаққун ван-набийюна ҳаққун ва Муҳаммадун (с) ҳаққун вас-соъату ҳаққун. Аллоҳумма лака асламту ваъалайка таваккалту ва бика оманту ва илайка анабту ва бика хосамту ва илайка ҳокамту фағфир лӣ мо қаддамту ва мо аххарту ва мо асрарту ва мо аъланту анталмуқаддиму ва анталмуаххиру ло илоҳа илло анта, анта илоҳӣ ло илоҳа илло анта.

32-Худоё, ситоиш аз они Ту аст, Ту нури осмонҳо ва замин ва ҳар он ки дар он аст ҳастӣ аз они Ту аст ситоиш, Ту тадбиркунандаи осмонҳо ва замин ва ҳар он ки дар он аст ҳастӣ ва аз они Ту аст ситоиш, Ту Парвардигори осмонҳо ва замин ва ҳар он ки дар он аст ҳастӣ ва аз они Ту аст ситоиш, аз они Ту аст ҳастии осмонҳо ва замин ва ҳар он ки дар он аст ва аз они Ту аст ситоиш, Ту Подшоҳи осмонҳо ва заминӣ ва аз они Ту аст ситоиш, Ту Ҳаққӣ ва ваъдаи Ту рост аст ва каломи Ту ва дидори Ту ва Биҳишту Ҷаҳаннам ҳақиқат аст ва паёмбарон ва Муҳаммад (с) барҳақанд ва қиёмат ҳақиқат аст. Худоё, худро ба Ту таслим кардам ва бар Ту таваккал кардам ва ба Ту эмон овардам ва ба сӯи Ту баргаштам ва

барои Ту бо душман пайкор кардам ва ба дастури Ту ҳукм кардам, пас гуноҳони гузаштаву оянда ва ниҳону ошкори маро биёмурз, Ту пешдиҳанда ва ақибандозандаӣ, нест маъбуде бар ҳақ, магар Ту. Ту маъбуди мани, нест маъбуде бар ҳақ, магар Ту.

17-ДУОИ РУКӮЪ

٣٣- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ»

33-Субҳона раббиялъазим (Се бор).

33-Пок аст Парвардигори бузургвори ман.

٣٤- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»

34-Субҳонакаллоҳумма раббано ва биҳамдика, Аллоҳуммағфирлӣ.

34-Туро ба покӣ ёд мекунам, Худоё, эй Парвардигори мо ва ситоиш мекунам Туро, Худоё, маро биёмурз.

٣٥- «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ» .

35-Суббӯҳун куддӯсун раббулмалоикати вар-рӯҳи.

35-Дар ниҳоят покӣ ва беайбу нақс аст парвардигори малоика ва Ҷибраил.

٣٦- «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، وَمَا اسْتَقَلَّ بِهِ قَدَمِي» .

36-Аллоҳумма лака ракаъту ва бика оманту ва лака асламту хашаъа лака самъӣ ва басарӣ ва муххӣ ва ъазмӣ ва ъасабӣ ва мастақалла биҳи қадамӣ.

36-Худоё, барои Ту рукӯъ кардам ва ба Ту эмон овардам ва ба дастуроти Ту гардан ниҳодам. Фурӯтан шуд барои Ту гӯшам ва чашмам ва мағзам ва устухонам ва рагам ва он чи пои ман ҳомили он аст.

٣٧- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»

37-Субҳона зӣлҷабарӯти валмалакӯти валкибирён валъазамати.

37-Пок аст Соҳиби султа ва мулки осмонҳо ва бузургиву азамат.

18-ДУОИ БАЛАНД ШУДАН АЗ РУКӮЪ

٣٨- «سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»

38-Самиъаллоҳу лиман ҳамидаҳ.

38-Шунид ва қабул кард Худованд ситоиши касеро, ки Уро ситоиш намуд.

٣٩- «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ» .

39-Раббано ва лакалҳамду ҳамдан касӣран таййибан муборакан фӣҳи.

39-Парвардигоро, қабул фармо аз мо ва аз они Ту аст ситоиш, ситоиши зиёд, некӯ ва бобаракат.

٤٠- «مِلْءَ السَّمٰوَاتِ وَمِلْءَ الأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ. أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ. اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»

40-Мил-ассамовоти ва мил-ал арзи вамобайнаҳумо ва мила мо шиъта мин шайин баъду. Аҳлас-санои валмаҷди, аҳакку мо колалъабду ва куллуно лака ъабдун. Аллоҳумма ло мониъа лимо аътайта ва ло муътия лимо манаъта ва ло янфаъу залчадди минкалчадду.

40-Ситоише ба пурии осмонҳо ва пурии замин ва он чи миёни он ду аст ва пурии он чи меҳоҳи аз ҳар чиз баъд аз он. Ту сазовори мадҳ ва бузургворӣ ҳастӣ, Ту сазовортаринӣ нисбат ба он чи бандаат гуфт ва ҳамаи мо бандаи Туем. Худоё, боздорандае аз он чи меҳоҳӣ ато фармоӣ нест ва диҳандае аз он чи хоҳи манъ намоӣ нест ва сӯд надиҳад тавонгареро тавонгариаш назди Ту.

19 - ДУОИ СУҶӮД

۴۱- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَىٰ»

41-Субҳона раббиялаъло (Се бор).

41-Пок аст парвардигори бартари ман.

۴۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» .

42-Субҳонакаллоҳумма раббано ва биҳамдика, Аллоҳуммағфир лӣ.

42-Туро ба покӣ ёд мекунам Худоё, эй Парвардигори мо ва ситоиш мекунам Туро, Худоё, маро биёмурз.

۴۳- «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ» .

43-Суббӯҳун қуддӯсун раббулмалоикати вар-рӯҳи.

43-Дар ниҳоят покӣ ва беайбу нақс аст Парвардигори малоика ва Ҷибраил.

٤٤- «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِيَ لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»

44-Аллоҳумма лака саҷадту ва бика оманту ва лака асламту, саҷада ваҷҳӣ лиллазӣ халақаҳу ва саввараҳу ва шаққа самъаҳу ва басараҳу таборакаллоҳу аҳсанулхоликӣн.

44-Худоё, барои Ту саҷда кардам ва ба Ту эмон овардам ва ба дастуроти Ту гардан ниҳодам. Саҷда кард рӯи ман барои касе, ки онро биёфарид ва бингорид ва бишикофт (дар он) гӯш ва чашмашро, офарин бар Худо, ки беҳтарин офарандагон аст.

٤٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ» .

45-Субҳона зӣлҷабарӯти валмалакӯти валкибриёи валъазамати.

45-Пок аст Соҳиби султа ва мулки осмонҳо ва бузургиву азамат.

٤٦- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّهُ وجِلَّهُ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ» .

46-Аллоҳуммағфирлӣ занбӣ куллаҳу, диққаҳу ва ҷиллаҳу ва аввалаҳу ва охираҳу ва ъалониятаҳу ва сирраҳу.

46-Худоё, биёмурз ҳамаи гуноҳони маро, каму зиёди онро, ва аввалу охири онро ва ошкору ниҳони онро.

٤٧- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَىٰ نَفْسِكَ» .

47-Аллоҳумма иннӣ аъӯзу биризока мин сахатика ва бимуъофотика мин ъуқӯбатика ва аъӯзу бика минка ло уҳсӣ саноан ъалайка анта камо аснайта ъало нафсика.

47-Худоё, паноҳ мебарам ба ризои Ту аз хашмат ва ба офияти Ту аз азобат ва паноҳ мебарам ба Ту аз хашмат ва наметавонам шумориш кунам мадҳи Туро, он чуноне, ки худат хештанро мадҳ гуфтаӣ.

20 - ДУОИ ҲАНГОМИ НИШАСТАН БАЙНИ ДУ САҶДА

٤٨- «رَبِّ اغْفِرْ لِي رَبِّ اغْفِرْ لِي»

48-Раббиғфирлӣ, раббиғфирлӣ.

48-Парвардигоро, маро биёмурз, Парвардигоро маро биёмурз.

٤٩- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي».

49-Аллоҳуммағфирлӣ варҳамнӣ ваҳдинӣ ваҷбурнӣ ва ъофинӣ варзуқнӣ варфаънӣ.

49-Худоё, маро биёмурз ва ба ман раҳм фармо ва маро ҳидоят кун ва нақси маро ҷуброн фармо ва ба ман офият ва рӯзӣ деҳ ва дараҷаи маро баланд фармо.

21 - ДУОИ САҶДАИ ТИЛОВАТИ ҚУРЪОН

٥٠ - «سَجَدَ وَجْهِيَ لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾»

"50-Саҷада ваҷҳӣ лил-лазӣ халақаҳу ва шаққа самъаҳу ва басараҳу биҳавлиҳи ва қувватиҳи (фатаборакаллоҳу аҳсанулхолиқӣн.)

*50- Саҷда кард рӯи ман барои зоте, ки онро биёфарид ва бишикофт (дар он) гӯш ва чашмашро, ба тавоноӣ ва қудрати худ, **(пас офарин бар Худованд , ки беҳтарини офаринандагон аст.)***

٥١ - «اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْراً، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وِزْراً، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْراً، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ»

51-Аллоҳуммактуб лӣ биҳо ъиндака аҷран ва заъ ъаннӣ биҳо визран ваҷъалҳо лӣ ъиндака зухран ва тақаббалҳо миннӣ камо тақаббалтаҳо мин ъабдика Довуда.

51-Худоё, бо ин саҷда бароям назди худат савобе бинавис ва азман гуноҳеро дӯр соз ва ин саҷдаро барои ман дар назди худат андӯхтае бигардон ва аз ман ин саҷдаро қабул фармо, ҳамчуноне ки аз бандаат Довуд қабул фармудӣ.

22 - ТАШАҲҲУД

٥٢-التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

52-Аттаҳиёту лиллоҳи вассалавоту ват-тайибот. Ассалому ъалайка аюҳаннабийю ва раҳматуллоҳи ва баракотуҳу. Ассалому ъалайно

ва ъало ъибодиллоҳиссолиҳӣн. Ашҳаду алло илоҳа иллаллоҳу ва ашҳаду анна Муҳаммадан ъабдуҳу ва расӯлуҳ.

52-Эҳтиромот ва дуоҳову накӯиҳо аз они Худост. Саломи раҳмати Худо ва баракати Ӯ бар ту, эй паёмбар. Салом бар мо ва бар бандагони накӯкори Худо. Гувоҳӣ медиҳам ба ин ки нест маъбуде бар ҳақ ба ҷуз Аллоҳ ва гувоҳӣ медиҳам, ки Муҳаммад банда ва фиристодаи Худост.

23 - САЛАВОТ БАР ПАЁМБАР (С) БАЪД АЗ ТАШАҲҲУД (АТТАҲИЁТ)

٥٣- اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»

53-Аллоҳумма салли ъало Муҳаммадин ва ъало оли Муҳаммадин камо саллайта ъало Иброҳима ва ъало оли Иброҳима иннака ҳамидуммаҷид. Аллоҳумма борик ъало Муҳаммадин ва ъало оли Муҳаммад камо боракта ъало Иброҳима ва ъало Оли Иброҳима иннака ҳамидуммаҷид.

53-Худоё ,бар Муҳаммад ва Оли Муҳаммад дурӯд фирист, ҳамчуноне, ки дурӯд фиристодӣ бар Иброҳим ва Оли Иброҳим ҳамоно ту сутуда ва боазаматӣ. Худоё бар Муҳаммад ва Оли Муҳаммад баракат деҳ; ҳамчуноне, ки баракат додӣ бар Иброҳим ва Оли Иброҳим ҳароина ту сутуда ва бузаматӣ.

٥٤- اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ. وَبَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ. إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ» .

54-Аллоҳумма салли ало Муҳаммадин ва

ъало азвочиҳи ва зурриятиҳи, камо саллайта ъало оли Иброҳима ва борик ъало Муҳаммадин ва ъало азвочиҳи ва зуриятиҳӣ, камо боракта ъало оли Иброҳима иннака ҳамидум мачид.

54- Худоё бар Муҳаммад ва ҳамсарону фарзандонаш дурӯд фирист, ҳамчуноне, ки дурӯд фиристодӣ бар Оли Иброҳим ва баракат деҳ, бар Муҳаммад ва ҳамсарону фарзандонаш ҳамонгуна, ки баракат додӣ бар Оли Иброҳим ҳамоно ту сутуда ва бузургӣ.

24 - ДУОИ БАЪД АЗ ТАШАҲҲУДИ ОХИР ВА ҚАБЛ АЗ САЛОМ

٥٥- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ».

55-Аллоҳумма инни аъӯзу бика мин азобил қабри ва мин азоби чаҳаннам ва мин фитнатил маҳё валмамот ва мин шарри фитнатил-Масиҳид-Даччол.

55-Худоё, ман паноҳ мебарам ба Ту аз азоби қабр ва аз азоби Чаҳаннам ва аз фитнаи зиндагию марг ва аз шарри фитнаи Масеҳи Даччол.

٥٦- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ»

56-Аллоҳумма инни аъӯзу бика мин азобил қабри ва аъӯзу бика мин фитнатил масиҳид-Даччоли ва аъузу бика мин фитнатил маҳё валмамоти. Аллоҳумма инни аъӯзу бика минал-

маъсами валмағрами.

56-Худоё, ман паноҳ мебарам ба Ту аз азоби қабр ва паноҳ мебарам ба Ту аз фитнаи Даҷҷоли масиҳ ва паноҳ мебарам ба Ту аз фитнаи зиндагию марг. Худоё, ҳамоно ман паноҳ мебарам ба Ту аз гуноҳ ва бадеҳкорӣ (товон).

٥٧- «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْماً كَثِيراً، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» .

57-Аллоҳумма иннӣ заламту нафсӣ зулман касиро ва ло яғфируз-зунӯба илло анта, фағфирлӣ мағфиратан мин ъиндика варҳамнӣ иннака анталғафӯрур-раҳим.

57-Худоё, ҳамоно ман ба худ зулм кардам, зулми зиёд ва ҷуз Ту касе гуноҳонро намеомурзад. Пас биёмурз маро омурзише аз фазли худат ва ба ман раҳм фармо ҳамоно Ту бисёр омурзанда ва бисёр меҳрубонӣ.

٥٨- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي. أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَـٰهَ إِلَّا أَنْتَ» .

58-Аллоҳуммағфирлӣ мо қаддамту ва мо аххарту ва мо асрарту ва мо аъланту ва мо асрафту ва мо анта аъламу биҳи миннӣ анталмуқаддиму ва анталмуаххиру ло илоҳа илло анта.

58-Худоё гуноҳони гузаштаву оянда ва ниҳону ошкори маро биёмурз ва гуноҳоне, ки (дар он) зиёдаравӣ кардам ва гуноҳоне, ки Ту огоҳтарӣ ба он аз ман, Ту тақдимкунанда ва ақибандозандаӣ, нест маъбуде бар ҳақ ба ҷуз Ту.

٥٩- «اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَىٰ ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»

59-Аллоҳумма аъиннӣ ъало зикрика ва шукрика ва ҳусни ъибодатика.

59-Худоё, маро ёрӣ деҳ, дар зикру ёдат ва шукру ибодатат бағунаи писандида.

٦٠- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ» .

60-Аллоҳумма иннӣ аъӯзу бика миналбухли ва аъӯзу бика миналҷубни ва аъӯзу бика мин ан урадда ило арзалилумри ва аъӯзу бика мин фитнатид-дунё ва азобил қабри.

60-Худоё, ман бар Ту аз хасисӣ паноҳ мебарам ва аз тарс ба Ту паноҳ мебарам ва аз ин ки баргардам ба забунтарин марҳалаи умр паноҳ мебарам ва паноҳ мебарам ба Ту аз фитнаи дунё ва азоби қабр.

٦١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ» .

61-Аллоҳумма иннӣ асъалукалҷанната ва аъӯзу бика минан-нори.

61-Худоё, ман аз Ту биҳиштро хоҳонам ва паноҳ мебарам ба Ту аз дӯзах.

٦٢- اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبَ وَقُدْرَتِكَ عَلَىٰ الْخَلْقِ أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْراً لِي وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْراً لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيماً لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَىٰ وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَىٰ لِقَائِكَ فِي غَيْرِ ضَرَّاءَ مُضِرَّةٍ وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»

62-Аллоҳумма биъилмикалғайба ва кудратика ъалалхалки аҳйинӣ мо ъалимталҳаёта хайран лӣ ва таваффанӣ изо ъалимталвафота хайран лӣ. Аллоҳумма иннӣ асъалука хашятака филғайби ваш-шаҳодати ва асъалука калиматалҳаққи фир-ризо валғазаби ва асъалукалқасда филғина валфакри ва асъалука наъиман лоянфаду ва асъалука қуррата ъайнин ло танқатиъу ва асъалукарризо баъдалқазои ва асъалука бардалъайши баъдалмавти ва асъалука лаззатан-назари ило вачҳика ваш-шавқа ило лиқои фи ғайри зарроа музирратин ва ло фитнатин музиллатин. Аллоҳумма зайййинно бизинатил имони вачъално ҳудотан муҳтадӣн.

62-Бор,Худоё, мутавассил мешавам ба ъилми ғайбат ва қудратат бар халқ, ки зинда нигаҳдорӣ маро, то вақте ки медонӣ зиндагӣ бароям беҳтар аст ва бимирон маро ҳангоме ки медонӣ вафот бароям беҳтар аст. Худоё, аз Ту мехоҳам, ки дар ниҳону ошкоро фурӯтан бошам ва аз Ту мехоҳам сухани ҳақ гуфтан ҳангоми хушнудӣ ва хашм ва аз Ту масъалат дорам миёнаравиро дар тавонгарӣ ва тангдастӣ ва аз Ту мехоҳам неъмате, ки аз байн наравад ва чашмрӯшание, ки поён наёбад ва

хушнудӣ баъд аз ҳукмат ва аз Ту мехоҳам зиндагии гувороро баъд аз марг ва аз Ту мехоҳам лаззати нигаристан ба рӯятро ва шавқи дидори Ту, бидуни мубтало шудан ба мусибати музир ва фитнаи гумроҳкунанда. Худоё, моро ба зинати имон биёрой ва моро аз ҳидоятдиҳандагон ва ҳидоятёфтагон бигардон.

٦٣- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَللهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»

63-Аллоҳумма иннӣ асъалука ё Аллоҳу бианнакал воҳидулаҳадус-самадул-лазӣ лам ялид ва лам юлад ва лам якун лаҳӯ куфуван аҳад, ан тағфира лӣ зунӯбӣ иннака анталғафӯрур-раҳим.

63-Бор, Илоҳо, ман бо тавассул ба ин ки Ту ягонаӣ ва шарике надорӣ ва бениёзе ҳастӣ, ки назоидааст ва назодашуда ва набудааст барои

ӯ ҳамтое (аз Ту мехоҳам), ки биёмурзӣ гуноҳонамро, ҳар оина Ту бисёр омурзанда ва бисёр меҳрабонӣ.

٦٤- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»

64-Аллоҳумма иннӣ асъалука бианна лакалҳамда ло илоҳа илло анта ваҳдака ло шарика лакалманнон ё бадиъас-самовоти валарзи ёзалчалоли валикром ё ҳайю ё қайюму, иннӣ асъалукалчанната ва аъӯзу бика минан-нори.

64-Худоё, ба ростӣ, ки ман аз Ту дархост мекунам, зеро ки мустаҳиқи ситоиши нест Маъбуди барҳақ ба ҷуз Ту , ягонаӣ, нест шарику анбозе барои Ту бисёр миннатгузорӣ. Эй

офаринандаи осмонҳо ва замин ва эй соҳиби бузургӣ ва бахшиш ва эй зинда ва эй тадбиркунанда, аз ту мехоҳам биҳиштро ва паноҳ мебарам ба Ту аз дӯзах.

٦٥- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ»

65-Аллоҳумма иннӣ асъалука бианнӣ ашҳаду аннака анталлоҳу ло илоҳа илло антал Аҳадус-Самадул-лазӣ лам ялид ва лам юлад ва лам якуллаҳу куфуван аҳад.

65-Худоё, ҳар оина ман аз Ту масъалат дорам, зеро ки шаҳодат медиҳам, ки Ту Аллоҳ ҳастӣ ва нест маъбуди барҳақ, магар Ту, ягона ва бениёзе ҳастӣ, ки назодааст ва назоидашуда ва набудааст барояш ҳамтое.

25 - АВРОДИ БАЪД АЗ САЛОМ ДОДАН

٦٦- «أَسْتَغْفِرُ اللهَ (ثَلَاثًا) اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ» ثَلَاثَ مَرَّاتٍ .

66-Астағфируллоҳ (Се бор). Аллоҳумма антас-салом ва минкас-салом таборакта ё залҷалоли валикром.

66-Аз Худо омурзиш металабам.Худоё, Ту саломӣ ва саломатӣ аз Ту аст, бисёр бобаракат ҳасти, эй соҳиби бузургӣ ва бахшиш.

٦٧- «لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ» .

67-Ло илоҳа илал-лоҳу ваҳдаҳу ло шарика

лаҳу лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ва ҳува ъало кулли шайӣн қадӣр. Аллоҳумма ло мониъа лимо аътайта ва ло муътия лимо манаъта ва ло янфаъу залчадди минкалчаддӣ.

67- Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ ягона аст, нест шарике барои ӯ, аз они ӯст мулк ва аз они ӯст ситоиш ва Ӯ ба ҳар чиз тавоност. Бор Илоҳо, боздорандае аз он чи хоҳӣ ато фармоӣ, нест ва диҳандае аз он чи хоҳӣ манъ намоӣ нест ва сӯд надиҳад тавонгариро тавонгарияш назди Ту.

٦٨- «لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ، لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»

68- Ло илоҳа иллал-лоҳу ваҳдаҳу лошарика лаҳу лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ва ҳува

ъало кулли шайин қадӣр. Ло ҳавла ва ло куввата илло бил-лоҳи, ло илоҳа иллал-лоҳу ва ло наъбуду илло ийёҳу лаҳунниъмату ва лаҳулфазлу ва лаҳус-саноулҳасану ло илоҳа иллал-лоҳу мухлисӣна лаҳуддӣн ва лав кариҳалкофирӯна.

68- Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарике барои Ӯ, аз они ӯст мулк ва аз они ӯст ситоиш ва Ӯ ба ҳар чиз тавоност. Нест тавоноӣ (барои дурӣ аз гуноҳ) ва нест қудрате (барои пойдорӣ бар тоъати Худо), магар бо кӯмаки Худованд. Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ ва намепарастем ҷуз ӯро, аз они ӯст неъмату эҳсон ва мадҳи некӯ. Нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ, ибодатамонро холис барои Худо анҷом медиҳем, ҳарчанд кофиронро хӯш наояд.

٦٩- «سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللهُ أَكْبَرُ (ثَلَاثاً وَثَلَاثِينَ) لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

69-Субҳонал-лоҳ валҳамду лил-лоҳ валлоҳу акбар (Сиву се бор). Ло илоҳа иллал-лоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳу лаҳуълмулку ва лаҳулҳамду ва ҳува ъало кулли шайин қадйр.

69- Пок аст Худо ва ситоиш аз они Худост ва Худо бузургтар аст. Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарике барои Ӯ, аз они ӯст мулки ҳастӣ ва аз они ӯст ситоиш ва Ӯ ба ҳар чиз тавоно аст.

سورة الإخلاص

Бисмил-Лоҳир-Раҳмонир-Раҳим.

70-Қул ҳувал-лоҳу аҳад ал-лоҳус-Самад, лам ялид ва лам юлад ва лам якул-лаҳу куфуван аҳад.

Ба номи Худованди Бахшандаи Меҳрабон.

70-Бигӯ, ӯ Худои яктост, Худое, ки бениёзаст. На зодааст ва на зода шуда ва на ҳеҷ кас ҳамтои ӯст.

سورة الفلق

Бисмил-лоҳир-Раҳмонир-Раҳим.

Қул аъӯзу бираббилфалақ мин шарри мо халақ ва мин шарри ғосиқӣн изо вақаб ва мин шаррин-нафосоти фӣлуқади ва мин шарри ҳосидӣн изо ҳасад.

Ба номи Худованди Бахшандаи Меҳрабон.

Бигӯ паноҳ мебарам ба Парвардигори сапедаи субҳ, аз шарри ҳар чи офаридааст ва аз шарри шаби торик, чун торикии ӯ паҳн шавад ва аз шарри занони афсунгар, чун ба ҷоду дар гиреҳҳо бидаманд ва аз шарри ҳасӯд, чун ҳасад кунанд.

سورة الناس

Бисмил-лоҳир-Раҳмонир-Раҳим.

Қул аъузу бираббин-носи Маликин-носи Илоҳин-носи мин шаррил васвосил ханносил-лазӣ ювасвису фӣ судӯрин-носи миналҷиннати ван-носи. (Баъд аз ҳар намоз).

Ба номи Худоанди Бахшандаи Меҳрубон.

Бигӯ, паноҳ меҷӯям ба Парвардигори одамиён, подшоҳи одамиён, Маъбуди одамиён, аз шарри ҳар васвасакунандаи пинҳоншаванда, касе ки васваса мекунад дар дилҳои одамиён, хоҳ аз ҷинниён бошад ва хоҳ аз одамиён.

آية الكرسي

71-Аллоҳу ло илоҳа илло ҳувал-Ҳайюл-Қайюум ло таъхузуҳу синатун ва ло навм, лаҳу мо фис-самоҷоти ва мо фӣл-арзи, ман заллазӣ яшфаъу ъиндаҳу илло биизниҳи яъламу мо байна айдӣҳим ва мо халфаҳум ва ло юҳӣтӯна бишаййӣн мин илмиҳи илло бимошоа васиъа

курсийюҳус-самовоти валарза ва ло яудуҳу ҳифзуҳумо ва ҳувалъалӣюлазим.[1]

71-Аллоҳ худоест, ки нест маъбуди барҳақ ба ҷуз Вай. Зиндаву тадбиркунандаи махлуқот аст, ҳаргиз Ӯро касолати хоб фаро нагирад, он чи дар осмонҳову замин аст, аз они Ӯст. Кист, ки битавонад шафоъат намояд назди Ӯ, магар ба иҷозаи Ӯ, он чиро ки махлуқот дар пеши рӯ доранд ва он чиро пушти сар мегузоранд, медонад ва эшон ҳеҷ намедонанд аз ъилми Худо, магар он чи Ӯ бихоҳад. Курсии Ӯ осмонҳо ва заминро фаро гирифта ва нигоҳдории осмонҳо ва *замин бар Худованд сангинӣ намекунад ва Ӯ бартар ва бузург аст.*

٧٢- «لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»

---

[1] Паёмбар (с) дар бораи Ояталкурсӣ чунин фармудааст: “Касе ки онро баъд аз ҳар намоз бихонад, ҷуз ҳаёту зиндагӣ чизе мониъи даромадан вай ба биҳишт намешавад, яъне, фосилае, ки миёни ӯ ва биҳишт аст, танҳо ҳамин ҳаёти инҷаҳонист ва ҳаминки зиндагониро падруд гуфт, мустақиман ба биҳишт равад.

72- Ло илоҳа иллал-лоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ лаҳул-мулку ва лаҳул-ҳамду юҳйӣ ва юмит ва ҳува ъало кулли шаййин қадӣр. (Даҳ маротиба аз намози шом ва бомдод).

72-Нест Маъбуди барҳақ, ба ҷуз Аллоҳи ягона, нест шарику ҳамтое барои ӯ. Аз они ӯст мулки ҳастӣ ва аз они ӯст ҳамду ситоиш. Зинда мекунад ва мемиронад ва Ӯ ба ҳар чиз қодиру тавоност.

٧٣- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً»

73-Аллоҳумма иннӣ асалукаъилман нофиъан ва ризқан тайибан ва ъамалан мутақаббалан. (Баъд аз саломи намози бомдод).

73-Бор, Худоё, ман аз Ту илми судманд ва ризқи ҳалол ва амали мақбул мехоҳам.

26 - ДУОИ НАМОЗИ ИСТИХОРА

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ
بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ،
فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ، وَلَا أَعْلَمُ،
وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ
أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ - وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ -
خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي -
أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ - فَاقْدُرْهُ لِي
وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ
تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي
وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ
وَآجِلِهِ - فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدُرْ
لِيَ الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ» .

74-Ҷобир писари Абдуллоҳ (р) мегӯяд, ки Расули Худо (с) истихора кардан дар ҳар кор-ро монанди сурае аз Қуръон ба мо меомӯхт ва

мефармуд: "Ҳар гоҳ яке аз шумо қасди анҷоми кореро кунад, ду ракаъат намоз ғайри намози фарзӣ бихонад ва сипас бигӯяд: Аллоҳумма иннӣ астахӣрука биъилмика ва астақдирука биқудратика ва асъалука мин фазликалазими фаиннака такдиру ва ло акдиру ва таъламу ва ло аъламу ва анта ъалломулғуюб. Аллоҳумма ин кунта таъламу анна ҳозаламра-ва юсаммӣ ҳоҷатаҳу-хайрун лӣ фӣ динӣ ва маъошӣ ва оқибати амрӣ-ав қола ъоҷилиҳи ва оҷилиҳи-факдурҳу лӣ ва яссирҳу лӣ сумма борик лӣ фӣҳи ва ин кунта таъламу анна ҳозаламра шаррун лӣ фӣ динӣ ва маъошӣ ва оқибати амрӣ-ав қола ъоҷилиҳи ва оҷилиҳифасрифҳу ъаннӣ васрифнӣ ъанҳу вакдур лӣ алхайра ҳайсу кона сумма арзинӣ биҳи.

74-Худоё, ман ба ъилми Ту аз Ту талаби хайр мекунам ва ба қудрати Ту аз Ту талаби қудрат мекунам ва аз Ту мехоҳам эҳсони бузургатро, ҳар оина Ту тавоноӣ ва ман нотавон ва Ту медонӣ ва ман намедонам ва Ту донандаи умури пинҳонӣ. Худоё, агар медонӣ, ки ин кор (ва ҳоҷаташро номбар мекунад) *барои ман дар динаму дунёям ва саранҷоми корам-ё фармуд: дар ҳоли ҳозир ва ояндаи корам хайрунек аст, пас онро бароям муқаддар ва муяссар фармо ва сипас дар он кор бароям баракат деҳ ва агар*

медонӣ, ки ин кор барои ман дар дину дунёям ва саранҷоми корам, (ё фармуд) дар ҳоли ҳозир ва ояндаи корам шарр ва бад аст, пас боздор онро аз ман ва боздор маро аз он, бароям ҳар гуна хайре, ки ҳаст онро муқаддар фармо, сипас маро ба василаи он розӣ гардон.

Ҳар касе ки аз Худо талаби хайр кунад ва бо бандагони мӯъмин машварат намояд ва дар кораш биандешад, пушаймон нахоҳад шуд.

Худованд мефармояд: **(Дар корат бо онҳо машварат кун ва ҳар гоҳ тасмим гирифтӣ, пас бар Худо таваккал намо).** *Ол и Имрон: 159*

27 - АВРОДИ СУБҲ ВА ШОМ [1]

Алҳамду лил-лоҳи ваҳдаҳу вас-салоту вас-салому ъало ман ло набийя баъдаҳу.

---

[1] Аз Анас (р) ривоят шуда, ки Расули Худо (с) дар фармуданд:"Нишастани ман бо гурӯхе, ки аз намози бомдод то тулӯъи офтоб зикри Худо мекунанд, бароям аз озод намудани чаҳор барда аз фарзандони (пайғамбар) Исмоил беҳтар аст ва ин ки аз намози аср то ғуруби офтоб бо гурӯхе, ки зикри Худо мекунанд, биншинам, бароям аз озод кардани чаҳор барда аз фарзандони (пайғамбар) Исмоил беҳтар аст".

آية الكرسي

Аъӯзу биллоҳи минаш-шайтонир- раҷим.[1]

75-Аллоҳу ло илоҳа илло ҳувал-Ҳайюл-Қайюм ло таъхузуҳу синатун ва ло навм лаҳу мо фис-самовоти ва мо фӣл-арзи ман заллазӣ яшфаъу ъиндаҳу илло биизниҳи яъламу мо байна айдӣҳим ва мо халфаҳум ва ло юҳӣтӯна бишайӣн мин ъилмиҳи илло бимошоа, васиъа курсийюҳус-самовоти валарза ва ло яӯдуҳӯ ҳифзуҳумо ва ҳувалъалӣюл ъазим.[1]

75-Аллоҳ Худоест, ки нест маъбуди барҳақ ба ҷуз Вай. Зиндаву тадбиркунандаи махлӯқот аст, ҳаргиз Ӯро касолату хоб фаро нагирад, он чи дар осмонҳову замин, аст аз они Ӯст. Кист, ки битавонад шафоъат намояд назди Ӯ, магар ба иҷозаи Ӯ, он чиро ки махлуқот дар пеши рӯ доранд ва он чиро пушти сар мегузоранд, медонад ва эшон ҳеҷ намедонанд аз илми Худо, магар он чи Ӯ бихоҳад. Курсии Ӯ осмонҳо ва заминро фаро гирифта ва нигоҳдории осмонҳо ва замин бар Худованд сангинӣ намекунад ва Ӯ бартар ва бузург аст.[2]

---

[1] Паёмбар (с) мефармоянд: Касе ки вақти субҳ Ояталкурсиро бихонад, то вақти шом аз шарри ҷинн дар амон мебошад ва ҳар касе ки онро ҳангоми шом бихонад, то вақти субҳ аз ҷинн маҳфӯз мемонад.

[2] Паёмбар (с) дар бораи Ояталкурсӣ чунин фармудааст: "Касе ки онро баъд аз ҳар намоз бихонад, ҷуз ҳаёту зиндагӣ чизе мониъи даромадан вай ба биҳишт намешавад".

سورة الإخلاص

Бисмиллоҳир-Раҳмонир-Раҳим

76-Қул ҳуваллоҳу аҳад аллоҳус-Самад лам ялид ва лам юлад ва лам якул-лаҳу куфуван аҳад.

Ба номи Худоанди Бахшандаи Меҳрабон.

76-Бигӯ, ӯ Худои якпюст, Худое, ки бениёзаст. На зодааст ва назодашуда ва на ҳеҷ кас ҳамтои ӯст.

سورة الفلق

Бисмил-лоҳир-Раҳмонир-Раҳим.

Қул аъӯзу бираббилфалақ мин шарри мо халақ ва мин шарри ғосиқӣн изо вақаб ва мин шаррин-наффосоти фӣлуқади ва мин шарри ҳосидин изо ҳасад.

Ба номи Худованди Бахшандаи Меҳрабон.

Бигӯ паноҳ мебарам ба Парвардигори субҳ, аз шарри ҳар чи офаридааст ва аз шарри шаби торик, чун торикии ӯ паҳн шавад ва аз шарри занони афсунгар, чун ба ҷоду дар гиреҳҳо бидаманд ва аз шарри ҳасуд, чун ҳасад кунад.

سورة الناس

Бисмиллоҳир-Раҳмонир-Раҳим.

Қул аъузу бираббин-носи Маликин-носи Илоҳин-носи мин шаррил васвосилханнос аллазӣ ювасвису фӣ судӯрин-носи миналҷинна-

ти ван-носи[1]. (Баъд аз ҳар намоз).

Ба номи Худованди Бахшандаи Меҳрабон.

Бигӯ, паноҳ меҷӯям ба Парвардигори одамиён, Подшоҳи одамиён, Маъбуди одамиён, аз шарри ҳар васвасакунандаи пинҳоншаванда, касе ки васваса мекунад дар дилҳои одамиён, хоҳ аз ҷинниён бошад ва хох аз одамиён.

٧٧- «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ(١)
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ
مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ(٢) وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا
بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوءِ
الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي
النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ» .

(١) وإذا أمسى قال: أمسينا وأمسى الملك لله.

---

[1] Инчунин он хазрат (с) мефармояд: Касе ки ин се сураро се бор хангоми субх ва се бор хангоми шом бихонад, аз хар чиз кифояташ мекунад.

77-Асбаҳно ва асбаҳалмулку лил-лоҳ валҳамду лиллоҳ ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ,лаҳул мулку ва ла ҳулҳамд ва ҳува ъало кулли шайин қадир. Рабби асъалука хайра мо фи ҳозалявми ва хайра мобаъдаҳу ва аъӯзу бика мин шарри мо фӣ ҳозалявми ва шарри мобаъдаҳу. Рабби аъӯзу бика миналкасали ва сӯъилкибари, рабби аъӯзу бика минъазобин финнори ва ъазобин филқабри.

77-Ба бомдод ворид шудем ва коинот ба бомдод ворид шуданд, дар ҳоле, ки коинот аз они Худо ҳастанд. Ва ситоиш аз они Худост, нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст. Нест шарике барои Ӯ аз они ӯст ситоиш ва Ӯ ба ҳар чиз тавоност. Парвардигоро, аз Ту мехоҳам хайри он чи дар ин рӯз аст ва хайри он чи баъд аз он аст ва паноҳ мебарам ба ту аз шарри он чи дар ин рӯз аст ва шарри он чи баъд аз он аст. Парвардигоро, аз танбалӣ ва сахтиҳову нохушиҳои кӯҳансолӣ ба Ту паноҳ мебарам. Парвардигоро, аз азоби ҷаҳаннам ва ъазоби қабр ба Ту паноҳ мебарам.

٧٨- «اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا ، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»

78-Аллоҳумма бика асбаҳно ва бика амсайно ва бика наҳё ва бика намӯту ва илайканнушӯр.

78-Бор, Худоё, ба амри Ту субҳ кардем ва ба амри Ту шом кардем ва ба амри Ту зинда мешавем ва ба амри Ту мемирем ва ба суи Ту аст зинда шудан.

٧٩- «اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَىٰ عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

79-Аллоҳумма анта рабби ло илоҳа илло анта халақтанӣ ва ано ъабдука ва ано ъало ъаҳдика ва ваъдика мастатаъту. Аъӯзу бика мин шарри мо санаъту абӯъу лака биниъматика ъалайя ва абӯъу бизанбӣ фағфирлӣ фаиннаҳу ло яғфируз-зунӯба илло анта.

79-Худоё, Ту Парвардигори манӣ, нест маъбуди барҳақ, магар Ту, ки маро офаридӣ ва ман бандаи туам ва ман ба паймони ваъдаам бо Ту ба қадре, ки тавонам, пойдорам. Аз шарри он чи анҷом додаам, ба Ту паноҳ мебарам, аз неъматат бар худам огоҳам ва ба гуноҳам эътироф мекунам, пас маро биёмурз, ки ҳар оина ба ҷуз Ту касе омурзандаи гуноҳон нест.

٨٠- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ(١) أُشْهِدُكَ وأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ وجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ» . (أَرْبَعَ مَرَّاتٍ)

80-Аллоҳумма иннӣ асбаҳту ушҳидука ва ҳамалата ъаршика ва малоикатика ва ҷамиъа халқика аннака анталлоҳу ло илоҳа илло анта, ваҳдака ло шарика лак, ва анна Муҳаммадан ъабдука ва Расулук.[1]

80-Худоё, ба ростӣ ки ман субҳ кардам, дар ҳоле ки Ту ва ҳомилони Аршат ва малоикаҳоят ва ҳамаи махлуқотатро гувоҳ мегирам ба ин ки ҳароина Ту Аллоҳ ҳастӣ, нест маъбуди барҳақ, магар Ту. Ягонаӣ ва шарику ҳамтое барои Ту нест ва ҳамоно Муҳаммад банда ва паёмбари Ту аст.

٨١- «اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي(١) مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»

81-Аллоҳумма мо асбаҳа бӣ мин ниъматин ав биаҳадин мин халқика фаминка ваҳдака ло шарика лак фалакалҳамду ва лакашшукр.

---

[1] Паёмбар (с) мефармояд: Ҳар касе ки ин зикрро чаҳор бор ҳангоми субҳ ва шом бихонад, Худованд ӯро аз дӯзах наҷот медиҳад.

81[1] -Бор, Илоҳо, ҳар неъмате ки дар ҳар бомдод ба ман, ё ба яке аз махлуқотат расад, танҳо аз Ту аст, ягонай. Нест шарике барои Ту, пас ситоишу шукр аз они Ту аст.

٨٢- «اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ» ثَلَاثَ مَرَّاتٍ

82-Аллоҳумма ъофинӣ фӣ баданӣ, Аллоҳумма ъофинӣ фӣ самъӣ, Аллоҳумма ъофинӣ фӣ басарӣ ло илоҳа илло анта.Аллоҳумма иннӣ аъӯзу бика миналкуфри валфақри ва аъӯзу бика мин азобилқабри ло илоҳа илло анта (Се бор).

82-Худоё, маро дар баданам ва дар гӯшам ва дар чашмам офият деҳ, нест маъбуди барҳақ, магар Ту. Худоё, аз куфр ва фақр ба Ту паноҳ мебарам, нест маъбуди барҳақ, магар Ту.

---

[1] Паёмбар (с) фармудааст: Ҳар касе, ки ин зикрро субҳ бихонад, шукри он рӯзро ба ҷо овардааст ва касе, ки шом онро бихонад, шукри он шабро адо намудааст.

٨٣- «حَسْبِيَ اللهُ لَا إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» (سَبْعَ مَرَّاتٍ)

83-Ҳасбияллоҳу ло илоҳа илло ҳува, ъалайҳи таваккалту ва ҳува раббулъаршилъазим. (Ҳафт бор мехонед).

83-Бароям Худо кофист, нест маъбуди барҳақ, магар Ӯ, бар вай таваккал кардам ва Ӯ Парвардигори Арши бузург аст.

٨٤- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ: فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي، وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»

84-Аллоҳумма иннӣ асалукалъафва валъофията фӣд-дунё валохирати. Аллоҳумма иннӣ асъалукалъафва валъофията фӣ дӣнӣ ва дунёя ва аҳлӣ ва молӣ. Аллоҳуммастур авротӣ ва омин равъотӣ, аллоҳуммаҳфазнӣ мин байниядайя ва мин халфӣ ва ъан яминӣ ва ъан шимоли ва мин фавқи ва аъузу биъазаматика ан уғтола мин таҳтӣ.

84-Худоё, ман аз Ту омӯрзиш ва офиятро дар дунёву охират мехоҳам. Худоё, ман аз Ту омӯрзишу офиятро дар динну дунёям ва хонаводаву дороиям мехоҳам. Бор Илоҳо, маро аз пеши рӯям ва аз пушти сарам ва аз самти росту чапам ва аз самти болоям ҳифз кун ва ба бузургии Ту паноҳ мебарам аз ин, ки ногаҳон аз самти поинам кушта шавам.

٨٥- «اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَـٰهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَىٰ نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»

85-Аллоҳумма ъолималғайби ва-ш-шаҳодати, фотирас-самовоти валарзи, рабба кулли шаййн ва маликаҳу, ашҳаду алло илоҳа илло анта аъӯзу бика мин шарри нафсӣ ва мин шари-ш-шайтони ва ширкиҳи ва ан ақтарифа ало нафсӣ сӯъан ав аҷураҳу ило муслим.

85-Худоё, эй донандаи ниҳону ошкоро ва эй офаринандаи осмонҳову замин ва эй Парвардигори молики ҳар чиз, шаҳодат медиҳам ба ин, ки нест маъбуди барҳақ, магар Ту. Паноҳ мебарам ба Ту аз шарри нафсам ва аз шарри шайтон ва ин, ки маро ба ширк биандозад ва аз ин, ки нисбат ба худ муртакиби бадӣ шавам ва ё бадиро бар мусалмоне сабаб гардам.

٨٦- «بِسْمِ اللهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ». ثَلَاثَ مَرَّاتٍ

86-Бисмиллоҳиллазӣ ло язурру маъасмиҳи шайун фӣларзи ва ло фӣссамоӣ ва ҳувас-самйъулъалӣм. (Се бор).[1]

---

[1] Паёмбари Худо мефармояд: касе, ки се бор субҳ ва се бор шом онро бихонад, чизе ба ӯ зарар намерасонад.

86-Ба номи Худое, ки зарар намерасонад бо номаш чизе дар замин ва на дар осмон ва ӯ шунавову доност.

٨٧- «رَضِيتُ بِاللهِ رَبًّا، وَبِالإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا». ثَلَاثَ مَرَّاتٍ

87[1] -Разийту биллоҳи раббан ва билисломи динан ва би Муҳаммадин набийян. (Се бор).

87-Хушнудам ба Парвардигории Худо ва диёнати Ислом ва паёмбарии Муҳаммад (с).

٨٨- «يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ».

88-Ё Ҳайю ё Қайюм бираҳматика астағӣсу аслиҳ лӣ шаъни куллаҳу ва ло такилнӣ ило нафсӣ тарфата ъайнин.

88-Эй зиндаву тадбиркунандаи олам, ба раҳматат аз Ту мадад мехоҳам, ки ҳамаи корҳоямро некӯ созӣ ва ин ки маро ба андозаи як чашм ба ҳам задан, ба ҳоли худ вогузор накунӣ.

---

[1] Он ҳазрат (с) фармудааст: Худованд бар худ воҷиб карда, ки рӯзи қиёмат розӣ гардонад касеро, ки ин зикрро се бор ҳангоми субҳ ва се бор ҳангоми шом бихонад.

٨٩- «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ(١)، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ(٢): فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ» .

89 -Асбаҳно ва асбаҳал мулку лиллоҳи раббилъоламин. Аллоҳумма иннӣ асъалука хайра ҳозалявми фатҳаҳу ва насраҳу ва нураҳу ва баракатаҳу ва ҳудоҳу ва аъӯзу бика мин шарри мо фӣҳи ва шарри мо баъдаҳу.[1]

89-Ба бомдод ворид шудем ва коинот ва бомдод ворид шуданд, дар ҳоле ки коинот аз они Худой Парвардигори оламиён ҳастанд. Худоё, ман аз ту хайри ин рӯзро, ки пирузиву мадад ва нуру баракат ва ҳидоят дар он бошад, аз Ту мехоҳам ва паноҳ мебарам ба Ту аз бадии он чи дар он аст ва бадии он чи баъд аз он аст.

---

[1] Ҳангоми шом он ҳазрат (с) мегуфт: Амсайно ва амсалмулку лил-лоҳи раббилъоламин.Аллоҳумма иннӣ асъалука хайра ҳозиҳил лайлати фатҳаҳо ва насраҳо ва нӯраҳо ва баракатаҳо ва ҳудоҳо ва аъӯзу бика мин шарри мо фӣҳо ва шарри мо баъдаҳо.

٩٠- «أَصْبَحْنَا عَلَىٰ فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ[1] وَعَلَىٰ كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَىٰ دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَىٰ مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفاً مُسْلِماً وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»

(١) وإذا أمسى قال: أمسينا على فطرة الإسلام.

90-Асбаҳно ъало фитратилисломи ва ъало калиматилихлоси ва ъало дйни набийинно Муҳаммадин саллаллоҳу ъалайҳи ва саллам ва ъало миллати абийно Иброҳӣма ҳанӣфан-муслиман ва мо кона миналмушрикн.

90- Ба бомдод ворид шудем бо дини Ислом ва калимаи Ихлос ва дини паёмбарамон Муҳаммад (с) ва шариъати падарамон Иброҳим, ки моил ба дини ҳақ ва мусалмон буд ва аз мушрикон набуд.

٩١- «سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ» (مِائَةَ مَرَّةٍ)

91 -Субҳоналлоҳ ва биҳамдиҳи (Сад бор).[1]

---

[1] Ҳар касе ҳангоми ки ба субҳ ва шом ворид шавад, ин зикрро сад бор бигӯяд, рӯзи қиёмат касе бо чизе беҳтар аз он чи вай омада, намеояд, магар касе, ки мисли он ва зиёдтар гуфта бошад.

91-Пок аст Худо ва Ӯро ситоиш мекунам.

٩٢- «لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْـدُ، وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (عَشْرَ مَرَّاتٍ) أَوْ (مَرَّةً وَاحِدَةً عِنْدَ الْكَسَلِ).

92- Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ лаҳул-мулку ва лаҳул-ҳамду юҳйӣ ва юмит ва ҳува ъало кулли шаййин қадӣр. (Даҳ бор ва ё як бор ҳангоми беҳолӣ).

92- Нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ ягона,нест шарику анбозе бароиӮ. Аз они Ӯст мулки ҳастӣ ва аз они Ӯст ситоиш ва Ӯ ба ҳар чиз тавоност.

٩٣- «لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (مِائَةَ مَرَّةٍ إِذَا أَصْبَحَ)

93- Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ лаҳул-мулку ва лаҳул-ҳамду юҳйӣ ва юмит ва ҳува ъало кулли шаййин қадӣр. (Сад

бор ҳангоми субҳ).

93- Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳи ягона, нест шарику анбозе барои Ӯ. Аз они Ӯст мулки ҳастӣ ва аз они Ӯст ситоиш ва Ӯ ба ҳар чиз тавоност.

٩٤- «سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ» (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ إِذَا أَصْبَحَ).

94-Субҳоналлоҳ ва биҳамдиҳи ададахалқиҳи ва ризо нафсиҳи ва зината ъаршиҳи ва мидода калимотиҳи. (Се бор ҳангоми субҳ).

94-Пок аст Худо ва ҳамду ситоиш мекунам Ӯро ба андозаи махлуқоташ ва вазни ъаршаш ва чавхари суханонаш.

٩٥- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً» (إِذَا أَصْبَحَ)

95-Аллоҳумма иннӣ асъалука ъилман нофиъан ва ризқан таййибан ва ъамалан мутақаббалан. (Ҳангоми субҳ).

95-Худоё, ман аз Ту ъилми судманд ва ризқи ҳалол ва ъамали мақбул мехоҳам.

٩٦- «أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ» (مِائَةَ مَرَّةٍ فِي الْيَوْمِ)

96-Астағфируллоҳа ва атӯбу илайҳ. (Сад бор дар рӯз).

96-Аз Худо омурзиш металабам ва ба сӯи Ӯ тавба мекунам.

٩٧- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ إِذَا أَمْسَى).

97[1] -Аъӯзу бикалимотиллоҳит-томмоти мин шарри мо халақа. (Се бор ҳангоми шом).

97-Ба каломи комили Худо паноҳ мебарам аз шарри он чи офаридааст.

٩٨- «اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ» (عَشْرَ مَرَّاتٍ).

98-Аллоҳумма салли ва саллим ъало набиййино Муҳаммадин. (Даҳ бор).

---

[1] Паёмбар (с) фармудааст: Ҳар касе, ки ин зикрро се бор ҳангоми шом бихонад, дар он шаб ба вай таб осебе намерасонад.

98-Худоё, бар паёмбарамон Муҳаммад (с) дуруду салом фирист.

28 - АЗКОРИ ҲАНГОМИ ХОБ

99-Дастҳояшро бо ҳам ҷамъ кунад ва баъд аз он ки дар он дам кунад, муъаввизот (سورة الإخلاص Сураи Ихлос ва سورة الفلق Фалақ ва سورة الناس Нос)-ро дар он бихонад, сипас дастҳояшро то ҷое ки битавонад, бар баданаш бимолад. Ин амалро аз сару сӯрат ва пешрӯи ҷисмаш оғоз намояд. (Амали мазкурро се бор анҷом диҳад).

Бисмиллоҳир-Раҳмонир-Раҳим.

Қул ҳуваллоҳу аҳад, Аллоҳус-Самад, лам ялид ва лам юлад ва лам якуллаҳу куфуван аҳад.

Ба номи Худованди Бахшандаи Меҳрабон.

Бигӯ, ӯ Худои яктост, Худое, ки бениёз аст. На зодааст ва назодашуда ва на ҳеҷ кас ҳамтои уст.

100- Аллоҳу ло илоҳа илло ҳувал-Ҳайюл-Қайюӯм ло таъхузуҳу синатун ва ло навм лаҳу мо фис-самовоти ва мо фӣл-арзи, ман заллазӣ яшфаъу ъиндаҳу илло биизниҳи яъламу мо байна айдӣҳим ва мо халфаҳум ва ло юҳӣтӯна бишаййин мин ъилмиҳи илло бимошоа васиъа Курсийюҳус-самовоти валарза ва ло яудуҳу ҳифзуҳумо ва ҳувалъалӣюлъазим.[1]

100-Аллоҳ Худоест, ки нест Маъбуди бар ҳақ ба ҷуз Вай. Зиндаву тадбиркунандаи махлӯқот аст, ҳаргиз Ӯро касолату хоб фаро нагирад, он чи дар осмонҳову замин аст аз они Ӯст. Кист, ки битавонад шафоъат намояд назди Ӯ, магар ба иҷозаи Ӯ. Он чиро ки махлуқот дар пеши рӯ доранд ва он чиро пушти сар мегузоранд, медонад ва эшон ҳеҷ намедонанд аз ъилми Худо, магар он чи Ӯ бихоҳад. Курсии Ӯ осмонҳо ва заминро фаро гирифта ва нигоҳдории осмонҳо ва замин бар Худованд сангинӣ намекунад ва Ӯ бартар ва бузург аст.

---

[1] Паёмбар (с) мефармояд: Ҳар касе хангоме ки дар бистар ҷой мегирад онро бихонад, баъд аз он барояш аз тарафи Худо муҳофизе гузошта мешавад ва то субҳ шайтон ба ӯ наздик нахоҳад шуд.

١٠١ – ﴿ ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ
مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ
وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن
رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ
رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ۞ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ
نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَعَلَيۡهَا مَا
ٱكۡتَسَبَتۡۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذۡنَآ إِن نَّسِينَآ أَوۡ
أَخۡطَأۡنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تَحۡمِلۡ عَلَيۡنَآ إِصۡرٗا
كَمَا حَمَلۡتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِنَاۚ رَبَّنَا
وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦۖ وَٱعۡفُ عَنَّا
وَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَآۚ أَنتَ مَوۡلَىٰنَا فَٱنصُرۡنَا
عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴾(١).

(١) من قرأهما في ليلة كفتاه

101-Омана-р-расӯлу бимо унзила илайҳи мир-рабиҳи валмуъминӯна куллун омана биллоҳи ва малоикатиҳи ва кутубиҳи ва русулиҳи ло нуфарриқу байна аҳадин миррусулиҳи ва

қолӯ самиъно ва атаъно ғуфронака раббано ва илайкал-масӣр. Лоюкаллифуллоҳу нафсан илло вусъаҳо, лаҳо мо касабат ва ъалайҳо мактасабат, раббано ло туохизно ин насийно ав ахтаъно. Раббано ва ло таҳмил ъалайно исран камо ҳамалтаҳу ъалаллазӣна мин қаблино. Раббано ва ло туҳаммилно мо ло тоқата лано биҳ, ваъфу ъанно вағфирлано, варҳамно, анта мавлоно, фансурно ъалалқавмил кофирӣн.

101-Паёмбар (с) ба он чи ба сӯи Ӯ аз тарафи Парвардигораш нозил шуда имон оварда ва мӯъминон низ ҳама ба Худо, малоика, китобҳо ва паёмбарони ӯ имон оварданд ва гуфтанд: миёни ҳеҷ яке аз паёмбарони Худо фарқ нагузорем ва гуфтанд:шунидем ва итоат кардем, Парвардигоро, омурзиши Туро мехоҳем ва бозгашт ба сӯи Ту аст. Худованд ҳеҷ касро ҷуз ба қадри тавонои ӯ мукаллаф намекунад. Некиҳои ҳар шахс ба нафъи худи ӯ ва бадиҳояш низ ба зиёни худи ӯст. Парвардигоро, агар фаромӯш, ё хато кардем, моро ба он муохаза макун. Парвардигоро, таклифи тоқатфарсо, чунончи бар пешиниён ниҳодӣ, бар мо нагзор, Парвардиго-

ро, таклифи фавқи тоқати мо ба дӯши мо манеҳ ва даргузар ва биёмурзӣ бибахшой моро, Ту Худованди мой, пас ёрӣ фармо моро бар гурӯҳи кофирон.

١٠٢- «بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، فَإِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا، بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ» .

102[1] -Бисмика раббӣ вазаъту ҷанбӣ ва бика арфаъуҳу фаин амсакта нафсӣ фарҳамҳо ва ин арсалтаҳо фаҳфазҳо бимо таҳфазу биҳи ибодакассолиҳӣн.

102-Ба номи Ту, эй Парвардигори ман, паҳлӯямро бар замин гузоштам ва ба номи Ту онро баланд иекунам. Агар ҷонамро гирифтӣ, пас ба он раҳм фармо ва агар онро нигаҳ доштӣ, пас ҳифзаш кун ба он чи бандагони солиҳатро ҳифз мекунӣ.

[1] Паёмбар (с) мефармояд: Ҳар гоҳ яке аз шумо аз бистараш бархост, сипас ба сӯи он бозгашт, се бор бо гӯшае аз либосаш онро ҷорӯб занад ва номи Худоро бар забон оварад, зеро намедонад, ки чи чиз ҷояшро гирифтааст ва ҳангоме, ки ба паҳлӯ хобид, бигӯяд: Бисмика раббӣ вазаъту ҷанбӣ......

١٠٣- «اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»

103-Аллоҳумма иннака халақта нафсӣ ва анта таваффоҳо лака мамотуҳо ва маҳёҳо ин аҳйитаҳо фаҳфазҳо ва ин аматтаҳо фағфир лаҳо. Аллоҳумма иннӣ асъалукал ъофията.

103-Худоё, ҳар оина Ту ҷонамро офаридӣ ва Ту онро мемиронӣ, маргу зиндагияш аз они Ту аст. Агар онро зинда кардӣ, пас ҳифзаш фармо ва агар онро мирондӣ, пас биёмурзаш. Худоё, ба ростӣ, ки ман аз Ту офиятро мехоҳам.

١٠٤- «اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ» ثَلَاثَ مَرَّاتٍ

104[1]-Аллоҳумма қинӣ ъазобака явма табъасу ъибодака. (Се бор).

104-Худоё, рӯзе, ки бармеангезӣ бандагонатро аз ъазобат маро ҳифз фармо.

---

[1] Паёмбар (с) ҳангоме, ки мехост бихобад, дасти росташро зери рухсораш мегузошт ва мегуфт: Аллоҳумма қинӣ азобака...

١٠٥-«بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وأَحْيَا».

105[1]-Бисмикаллоҳумма амӯту ва аҳё.

105-Ба номи Ту, эй Худо мемирам ва зинда мешавам.

١٠٦- «سُبْحَانَ اللهِ (ثَلَاثاً وثَلاثِينَ) وَالْحَمْدُ للهِ (ثَلَاثاً وثَلاثِينَ) واللهُ أَكْبَرُ (أَرْبَعاً وثَلاثِينَ)»

106-Субҳоналлоҳ. (Сиву се бор).
Валҳамдуллилоҳ. (Сиву се бор).
Валлоҳу акбар. (Сиву чор бор).

١٠٧- «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ، وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ،

---

[1] Ҳар касе ин зикрро ҳангоми чой гирифтан дар рахти хоби худ бигӯяд, барояш аз як хидматгор беҳтар аст.

وأَنْتَ الآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ»

107-Аллоҳумма, раббассамовотиссабъи ва раббалъаршилъазӣм. Раббано ва рабба кулли шаййин фоликилҳабби ва -н-наво ва мунзилат-тавроти вал-инчӣли валфурқон. Аъӯзу бика мин шарри кулли шаййин анта охизун биносиятиҳи. Аллоҳумма антал аввалу фалайса қаблака шайун ва анталохиру фалайса баъдака шайун ва антаз-зоҳиру фалайса фавқака шайун ва анталботину фалайса дунака шайун иқзи ъаннад-дайна ва ағнино миналфақри.

107-Худоё, эй Парвардигори ҳафт осмон ва Парвардигори Арши бузург - Парвардигори мо ва парвардигори ҳама чиз, шикофандаи донаҳо ва ҳастаҳо, нозилкунандаи Тавроту Инҷил ва Қуръон, паноҳ мебарам ба Ту аз шарри ҳар чизе, ки Ту гирандаи пешонии он ҳастӣ. Худоё, Ту нахустинӣ, ки қабл аз Ту чизе нест ва Ту охиринӣ, ки баъд аз Ту чизе нест ва Ту ошкорӣ, ки ошкортар аз Ту чизе нест ва Ту пинҳони, ки пинҳонтар аз Ту чизе нест, товони (қарз)-и маро би-

деҳ ва тавонгарамон фармо аз тангдастӣ.

۱۰۸- «الْحَمْدُ لِلَّـهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤْوِيَ»

108-Алҳамду лиллоҳиллазӣ атъамано ва саҷоно ва кафоно ва овоно факам мимман ло кофия лаҳу ва ло муъвия.

108-Ситоиш аз они Худост, ки ба мо хӯроку об дод ва ниёзи моро баровард ва ба мо манзилу маъво дод ва чи зиёданд касоне ки надоранд бароварандаи ниёзи худ ва на маъводиҳандае барои худ доранд.

۱۰۹- «اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَـٰهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَىٰ نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَىٰ مُسْلِمٍ»

109-Аллоҳумма ъолималғайби ваш-шаҳодати фотира-самовоти валарзи рабба кулли шаййин ва маликаҳу ашҳаду ан ло илоҳа илло анта, аъузу бика-мин шарри нафси ва мин шарриш-шайтони ва ширкиҳи ва ан ақтарифа ъало нафсӣ сӯан ав ачураҳу ило муслим.

109-Бор, Илоҳо, эй донандаи ниҳону ошкор офаринандаи осмонҳову замин ва эй Парвардигору молики ҳар чиз, шаҳодат медиҳам ба ин, ки нест маъбуди барҳақ, магар Ту. Паноҳ мебарам ба Ту аз шарри нафсам ва аз шарри шайтон ва ин ки маро ба ширк бияндозад ва ин ки нисбат ба худам муртакиби бадие шавам ва ё он бадиро ба мусалмоне сабаб гардам.

١١٠- «يقرأ ﴿الٓمٓ﴾ تَنزِيلَ السَّجْدَةِ وَتَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ» .

110-Сӯраи Алиф, лом, мим танзилас-сачдати ва Таборакаллазӣ биядиҳилмулку-ро бихонад.

١١١- «اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ» .

111-Аллоҳумма асламту нафсӣ илайка ва фаввазту амрӣ илайка ва ваччаҳту ваҷҳӣ илайка ва алҷаъту заҳрӣ илайка рағбатан ва раҳбатан илайка ло малҷаъа ва ло манҷо минка илло илайка. Оманту бикитобикаллазӣ анзалта ва бинабиййикаллазӣ арсалта.[1]

111-Худоё, ҷонамро ба Ту таслим кардам ва корамро ба Ту супурдам ва рӯямро ба сӯи Ту гардонидам ва ба Ту такя кардам дар ҳоли умед ба савобат ва тарс аз азобат. Паноҳгоҳ ва наҷотгоҳе аз (азоби) Ту ҷуз ба сӯи Ту нест. Имон овардам ба китобе, ки нозил кардӣ ва Паёмбаре, ки фиристодӣ.

---

[1] Паёмбар (с) мефармояд: Ҳангоме ки хостӣ ба рахтихоб биравӣ. монанди вузӯи намоз вузӯ бигир. сипас ба паҳлӯи ростат бихоб ва бигӯ: **Аллоҳумма асламту нафсӣ илайка....**

29 - ДУОИ ҲАНГОМИ БА ПАҲЛӮ ГАШТАН ДАР ШАБ

١١٢ - «لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ» .

112-Ло илоҳа иллалоҳул воҳидулқаҳҳору раббас-самовоти валарзи ва мо байнаҳумо алъ-азизулғаффору.

112-Нест маъбуди барҳақ, магар Худои ягонаи ғолиб, Парвардигори осмонҳо ва замин ва он чи миёни онҳост, ки ғолибу омурзгор аст.

30 - ДУОИ ТАРС АЗ ХОБ ВА ОН КИ ГИРИФТОРИ ВАҲШАТУ ТАРС ШУДА БОШАД

١١٣ - «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونِ» .

113-Аъӯзу бикалимотиллоҳит-томмоти мин ғазабиҳи ва ъиқобиҳи ва шарри ибодиҳи ва

мин ҳамазотиш-шаётини ва айяҳзурӯни.

113-Паноҳ мебарам ба калимоти комили Худо аз хашмаш ва азобаш ва шарри бандагонаш ва аз васвасаҳои шайтон ва аз ин ки онҳо (шаётин) назди ман оянд.

31 - КОРҲОЕ, КИ БИНАНДАИ ХОБ ВА Ё ХОБҲОИ ШӮРИДА ШОИСТА АСТ АНҶОМ ДИҲАД

١١٤ - (١) «يَنْفُثُ عَنْ يَسَارِهِ» (ثَلاثاً) .

(٢) «يَسْتَعِيذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَمِنْ شَرِّ مَا رَأَى» (ثَلاثَ مَرَّاتٍ) .

(٣) «لا يُحَدِّثُ بِهَا أَحَداً» .

(٤) «يَتَحَوَّلُ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ»

114-1) Ба самти чапаш се бор туф кунад.

2) Се бор аз шайтон ва шарри он чи ки дидааст ба Худо паноҳ бибарад.

3) Барои касе хобашро нагӯяд.

4) Аз паҳлӯе, ки бар он хобида буд, ба паҳлӯи дигар бигардад.

115-5) Агар бихоҳад бархезад ва намоз бихонад.

32 - ДУОИ ҚУНӮТ ДАР НАМОЗИ ВИТР

١١٦- «اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَىٰ عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ» .

116-Аллоҳуммаҳдинӣ фӣман ҳадайта ва офинӣ фӣман офайта ва таваллланӣ фӣман таваллайта вабориклӣ фӣмо аътайта ва қинӣ шарра мо қазайта, фаиннака тақзӣ ва ло юқзо ъалайка иннаҳу ло яззиллу ман волайта ва ло яъиззу ман ъодайта, табоpакта раббано ва таъолайта.[1]

116-Худоё, ҳидоятам деҳ аз ҷумлаи касоне, ки ҳидояташон додӣ ва офиятам деҳ аз ҷум-

[1] Ба хонандаи мӯҳтарам маълум бод, ки ин Дуои Қунути аҳли мазҳаби Ҳанбалия аст, на аҳли мазҳаби Ханафия.

лаи касоне, ки ёвари онон будӣ ва дар он чи ба ман ато фармудӣ, бароям баракат деҳ ва аз шарри он чи ҳукм кардӣ, ҳифзам фармо. Ҳароина Ту ҳукм мекунӣ ва бар Ту ҳукм намешавад. Ба ростӣ, ки хор нахоҳад шуд касе, ки Ту ёвари он бошӣ ва иззат намегирад касе, ки Ту душмани он бошӣ, бисёр бобаракат ва баландмартабаӣ, эй Парвардигори мо.

١١٧- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَىٰ نَفْسِكَ» .

117-Аллоҳумма иннӣ аъӯзу биризока мин сахатика ва бимуъофотика мин ъуқубатика ва аъӯзу бика минка ло уҳсӣ саноан ъалайка анта камо аснайта ъало нафсика.

117-Худоё, ман паноҳ мебарам ба ризои Ту аз ъазобат ва паноҳ мебарам ба Ту аз хашмат ва мадҳи Туро наметавонам шумор кунам, он чуноне ки худат хештанро мадҳ гуфтаӣ.

١١٨- «اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ، وَإِلَيْكَ نَسْعَىٰ وَنَحْفِدُ، نَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَنَخْشَىٰ عَذَابَكَ، إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِينَ مُلْحَقٌ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ، وَلَا نَكْفُرُكَ، وَنُؤْمِنُ بِكَ، وَنَخْضَعُ لَكَ، وَنَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ»

118-Аллоҳумма ийёка наъбуду ва лака нусаллӣ ва насчуду, ва илайка насъо ва наҳфиду, нарчӯ раҳматака ва нахшо ъазобака, инна ъазобака билкофирӣна мулҳиқ. Аллоҳумма инно настаъиннука ва настағфируқа ва нуснӣ ъалайкалхайра ва ло накфурука ва нӯъмину бика ва нахзаъу лака ва нахлаъу майякфурук.

118-Худоё, фақат Туро мепарастем ва барои Ту намоз мехонем ва сачда мекунем ва дар ъамал ба сӯи Ту мешитобем. Ба раҳматат умедворем ва аз ъазобат метарсем, ҳароина ъазобат ба кофирон хоҳад расид. Бор, Илоҳо, ба ростӣ, ки мо аз Ту мадад металабем ва аз Ту омурзиш мехоҳем ва Туро мадҳи некӯ меку-

нем ва ба Ту куфр намеварзем ва ба Ту фурӯтанӣ мекунем ва тарк мекунем касеро ки ба Ту куфр меварзад.

33 - ЗИКРИ БАЪД АЗ САЛОМИ НАМОЗИ ВИТР

١١٩ - «سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ» ثَلاثَ مَرَّاتٍ وَالثَّالِثَةُ يَجْهَرُ بِهَا وَيَمُدُّ بِهَا صَوْتَهُ يَقُولُ [رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ]» .

119-Субҳоналмаликилқуддуси.

Поку муназзаҳ аст Худованди дар ниҳояти покӣ.

Се бор ва бори саввум баланд гуфта садояшро мекашад ва мегӯяд:

Раббулмалоикати вар-рӯҳи.

Парвардигори малоика ва Ҷабраил.

34 - ДУОИ ҒАМУ АНДӮҲ

١٢٠ - «اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ، أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي» .

120-Аллоҳумма иннӣ ъабдука ибну ъабдика ибну аматика, носияти биядика мозин фийя ҳукмука ъадлун фийя қазоука асъалука бикуллисмин ҳува лака, саммайта биҳи нафсака ав анзалтаҳу фӣ китобика авъаламтаҳу аҳадан мин халқика ав истаъсарта биҳи фӣ ъилмилғайби ъиндака ан таҷъалал Қурона рабӣъа қалбӣ ва нӯра садрӣ ва ҷалоа ҳузнӣ ва заҳоба ҳаммӣ.

120-Худоё, ба ростӣ ки ман бандаи Туам, писари бандаи Ту, писари канизи Ту, пешониам (зимомам) ба дасти Туст. Ҷорист бар ман ҳукмат ва ҳукмат бар ман ъадолат аст. Аз Ту хоҳонам бо тавассул ба ҳар исме, ки аз они Ту аст ва Ту худро ба он номидаӣ ва ё нозил кардаӣ он исмро дар китобат ва ё омӯхтаӣ онро ба яке аз бандагонат ва ё баргузидаӣ онро дар ъилми ғайб назди Худат, ки бигардонӣ Қуръонро баҳори қалбам ва нури синаам ва сайқалдиҳандаи андӯҳам ва дуркунандаи ғамам.

١٢١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ» .

121-Аллоҳумма иннӣ аъӯзу бика миналҳамми валҳазани валъаҷзи валкасали валбухли валҷубни ва залаъиддайни ва ғалабатир-риҷоли.

121-Худоё, ҳар оина ман паноҳ мебарам ба Ту аз ғаму андӯҳ ва аз нотавонӣ ва танбалӣ ва бахилӣ ва тарс ва аз гаронии бори қарз ва ғалабаи мардон.

35 - ДУОИ ҲАНГОМИ МАШАҚҚАТ

١٢٢- «لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمُ، لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمُ» .

122-Ло илоҳа иллаллоҳул-ъазимул-ҳалим ло илоҳа иллаллоҳу раббулъаршил-ъазӣм, ло илоҳа иллаллоҳу раббус-самовоти ва раббу-ларзи ва раббул-ъаршилкарим.

122-Нест маъбуди барҳақ, магар Худои Бузург ва бурдбор, нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ки Парвардигори Арши бузург аст. Нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ, ки Парвардигори осмонҳо ва Парвардигори замин ва Парвардигори Арши гиромист.

١٢٣- «اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَىٰ نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَـٰهَ إِلَّا أَنْتَ» .

123- Аллоҳумма раҳматака арҷӯ фало та - килнӣ ило нафсӣ тарфата ъайнин ва аслиҳ лӣ шаънӣ куллаҳу, ло илоҳа илло анта.

123-Худоё, танҳо ба раҳмати Ту умедворам, пас маро ба андозаи чашм ба ҳам задан ба ҳоли худам вогузор накун ва некӯ соз ҳамаи умурамро. Нест маъбуди барҳақ, магар Ту .

١٢٤- «لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ»

124-Ло илоҳа илло анта субҳонака иннӣ кунту миназзолимӣн.

124-Нест маъбуди барҳақ, магар Ту , Ту покӣ ба ростӣ, ки ман аз ситамкорон будам.

١٢٥- «اللهُ اللهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»

125-Аллоҳу Аллоҳу раббӣ ло ушрику биҳи шайан.

125-Аллоҳ, Аллоҳ Парвардигори ман аст ва ҳеҷ чизро шарику анбози Ӯ қарор намедиҳам.

36 - ДУЪОИ ҲАНГОМИ РӮ БА РӮ ШУДАН БО ДУШМАН ВА СОҲИБСУЛТА

١٢٦ - «اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ» .

126-Аллоҳумма инно начъалука фӣ нуҳӯриҳим ва наъӯзу бика мин шурӯриҳим.

126-Худоё, мо Туро дар баробарашон (душманон) қарор медиҳем, ки шаррашонро аз мо дур кунӣ ва паноҳ мебарем ба Ту аз шаррашон.

١٢٧ - «اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضُدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَجُولُ، وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أُقَاتِلُ» .

127-Аллоҳумма анта ъазудӣ ва анта насирӣ, бика ачӯлу ва бика асӯлу ва бика уқотилу.

127-Худоё, Ту қуввату мададгори манӣ, бо кӯмаки Ту тохтутоз мекунам ва ба ёрии Ту ҳамла мекунам ва бо мадади Ту мечангам.

١٢٨- «حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ»

128-Ҳасбуналлоҳу ва ниъмал вакӣл.

128-Кофист барои мо Худо, ки беҳтарин коргузор аст.

37-ДУОИ ОН КИ АЗ ЗУЛМИ ФАРМОНРАВО БИТАРСАД

١٢٩- «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَاراً مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ، وَأَحْزَابِهِ مِنْ خَلَائِقِكَ؛ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ يَطْغَىٰ، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ»

129-Аллоҳумма раббас-самовотис-сабъи ва раббулъаршил-ъазим, кун лӣ ҷоран мин фулон ибни фулон ва аҳзобиҳи мин халоиқика айяфрута ъалайя аҳадун минҳум ав ятғо ъазза ҷбрука ва ҷалла саноука ва ло илоҳа илло анта.

129-Худоё, эй Парвардигори ҳафт осмон ва Парвардигори Арши бузург дар баробари фу-

лонӣ ва тарафдоронаш аз махлуқоти ёри ман бош, аз ин ки яке аз онҳо ба ман ситам, ё гарданкашӣ кунад. Нерӯманд аст ёрии Ту ва бузург аст мадҳи Ту ва нест маъбуди барҳақ, ба ҷуз Ту.

١٣٠- «اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعاً، اللهُ أَعَزُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ، أَعُوذُ بِاللهِ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ، الْمُمْسِكِ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ أَنْ يَقَعْنَ عَلَى الأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فُلَانٍ، وَجُنُودِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ، مِنَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ، اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَاراً مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَعَزَّ جَارُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلَا إِلَٰهَ غَيْرُكَ» ثَلَاثَ مَرَّاتٍ

130-Аллоҳу акбар, Аллоҳу аъаззу мин халқиҳи ҷамиъан, Аллоҳу аъаззу миммо ахофу ва аҳзару, аъӯзу биллоҳил-лази ло илоҳа илло Ҳува, алмумсикис-самовотис-сабъи ан яқаъна ъалал арзи илло биизниҳӣ, мин шарри ъабдика фулонин, ва ҷунудиҳи ва атбоъиҳи ва

ашёъиҳи, минал ҷинни вал инси. Аллоҳумма кун лӣ ҷоран мин шарриҳим, ҷалла саноука ва ъазза ҷорука ва табоॅракасмука ва ло илоҳа ғайрука. (Се бор).

130-Худо бузургтар ва қавитар аз ҳама махлуқоташ аст, Худо нерӯмандтар аз он чизест, ки аз он метарсам ва парҳез мекунам. Паноҳ мебарам ба Худое, ки нест маъбуди барҳақ, магар Ӯ, нигаҳдорандаи ҳафт осмон аз афтодани он бар замин аст, магар ба дастури Ӯ, аз шарри бандаат фулон ва сарбазону пайравон ва ёрони инс ва ҷинниш вай.

Худоё, мададгорам бош, аз шарри онҳо; бузург аст мадҳи Ту ва нерӯманд аст мадади Ту ва бобаракат аст номи Ту ва нест маъбуди барҳақ ба ҷуз Ту .

38 - ДУО БАР ДУШМАН

١٣١ - «اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ الأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ»

131-Аллоҳумма мунзилалкитоби, сариъалҳисоби иҳзимил аҳзоба, Аллоҳуммаҳзимҳум

ва залзилҳум.

131-Худоё, эй фурӯдоварандаи китобҳои осмонӣ ва сареъҳисобкунанда, шикаст деҳ лашкарҳоро, Худоё, шикасташон деҳ ва биларзон онҳоро.

39 - ОН ЧИ ҲАНГОМИ ТАРС АЗ ГУРӮҲЕ ШОИСТА АСТ БИХОНАД

١٣٢ - «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ»

132-Аллоҳуммакфинӣҳим бимо шиъта.

132-Худоё, дар баробари эшон маро кифоят кун бо он чи мехоҳӣ.

40 - ДУОИ ОН КАСЕ, КИ ДАР ИМОН ДУЧОРИ ШАККУ ТАРДИД ШУДА БОШАД.

أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Аъузу биллоҳи мина-ш-шайтони-р-раҷим

133-Ба Худо паноҳ бибарад.

Он чиро дар он шак кардааст, пайгирӣ накунад

١٣٤ - «آمَنْتُ بِاللهِ وَرُسُلِهِ»

134-Бигӯяд: **Оманту биллоҳи ва русулиҳи.**
"Имон овардам ба Худо ва паёмбаронаш".

١٣٥ - يَقْرَأُ قَوْلَهُ تَعَالَى: «﴿هُوَ ٱلْأَوَّلُ وَٱلْآخِرُ وَٱلظَّٰهِرُ وَٱلْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾»(١).

135-Ин оятро бихонад: **Ҳувал аввалу валохиру ваззоҳиру валботину ва ҳува бикулли шаййин ъалим.**

Ӯст нахустини ҳама ва охирини ҳама ва Ӯст ошкор ва Ӯст пинҳон ва Ӯ ба ҳар чиз доност.

41 - ДУОИ ҲАНГОМИ НОТАВОН МОНДАН АЗ ПАРДОХТАНИ ҚАРЗ

١٣٦ - «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ»

136-Аллоҳуммакфинӣ биҳалолика ъан ҳаромика ва ағнинӣ бифазлика ъамман сивока.

136-Худоё, бениёзам кун бо ҳалолат аз

ҳаромат ва бениёз фармо маро ба эҳсонат аз ғайри Худат.

۱۳۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»

137-Аллоҳумма иннӣ аъўзу бика миналҳамми валҳазани валъаҷзи валкасали валбухли валҷубни ва залаъид-дайни ва ғалабатир-риҷоли.

137-Худоё, ҳар оина ман паноҳ мебарам ба Ту аз ғаму андўҳ ва аз нотавонӣ ва танбалӣ ва бахилӣ ва тарс ва аз гаронии бори қарз ва ғалабаи мардон.

42-ДУОИ ВАҚТИ ДУЧОР ШУДАНИ БА ВАСВАСА ДАР НАМОЗ ВА ҚИРОАТ

۱۳۸- «أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَاتْفُلْ عَلَى يَسَارِكَ (ثَلَاثاً)»

138-Аъўзу биллоҳи минашайтони-р-раҷӣм.
Паноҳ мебарам ба Худо аз шайтони рондашуда.

Ва се бор ба самти чапи худ туф кун.

43 - ДУОИ КАСЕ, КИ КОРЕРО МУШКИЛ ШУМОРАД

١٣٩ – «اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا»

139-Аллоҳумма ло саҳла илло мо чаъалтаҳу саҳло ва анта тачъалулҳазана изо шиъта саҳло.

139-Худоё, осонӣ нест, магар он чи Ту онро осон гардонӣ ва агар Ту бихоҳӣ мушкилиро осон мегардонӣ.

44 - ОН ЧИ КИ ШАХСИ ГУНАҲКОР ШОИСТААСТ БИГӮЯД ВА АНҶОМ ДИҲАД

140-Ҳар бандае, ки муртакиби гуноҳ шавад ва баъд аз он ки ба хубӣ вузӯ кунад, ду ракаъат намоз бихонад, сипас аз Худо омурзиш бихоҳад, Худованд ӯро меомурзад.

45 - ДУОЕ, КИ ШАЙТОН ВА ВАСВАСАҲОЯШРО ДУР МЕКУНАД

أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

141-Паноҳ бурдан ба Худо аз шайтон.

142-Аз он. «الأَذَانُ» ١٤٢-

143-Авродва қироати Қуръон.[1]

46 - ДУОИ ҲАНГОМИ РУХ ДОДАНИ ҲОДИСАИ НОХУШОЯНД ВА Ё ШИКАСТЕ ДАР КОР

١٤٤- «قَدَرُ اللهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ»

144-Қадаруллоҳи ва мо шоа фаъал.

144-Тақдири Худованд аст ва он чи ки Худованд бихоҳад, анҷом медиҳад.[2]

---

[1] Паёмбар (с) мефармояд: Хонаҳоятонро қабристон накунед, ба ростӣ, ки шайтон аз хонае, ки дар он сураи Бақара хонда мешавад, гурезон аст.

[2] Паёмбар (с) мефармуданд: Мӯъмини нерӯманд дар назди Худо аз мӯъмини заъиф беҳтару маҳбубтар аст ва дар ҳар қадоми онҳо хайру некӣ вуҷуд дорад. Барои он чи ки ба нафъи туст, талош кун ва аз Худо кӯмак бихоҳ ва ҳар гоҳ чизи нохушоянд ба ту расад, нагӯ, агар чунину чунон мекардам? Аммо бигӯ: Тақдири Худованд будааст ва он чи Худованд бихоҳад, анҷом медиҳад, зеро калимаи "агар" дарвозаи кори шайтонро боз мекунад.

47 - ЧИ ГУНА ТАБРИК ГУФТАН БА КАСЕ, КИ ФАРЗАНДЕ БАРОЯШ РӮЗӢ ШУДА БОШАД ВА ҶАВОБИ ОН

١٤٥- «بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ، وَرُزِقْتَ بِرَّهُ».

«بَارَكَ اللهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللهُ خَيْراً، وَرَزَقَكَ اللهُ مِثْلَهُ، وَأَجْزَلَ ثَوَابَكَ»

145-Боракаллоҳу лака фӣлмавҳӯби лака ва шакарталвоҳиба ва балаға ашуддаҳу ва рузиқта бирраҳу.

Боракаллоҳу лака ва борака ъалайка ва ҷазокаллоҳу хайран ва разақакаллоҳу мисламу ва аҷзала савобака.

145-Худованд бароят дар он чи ба Ту додашӯда баракат диҳад ва бахшандаро шукргузор ва навзод ба камоли қудрат расад ва рӯзият шавад накӯии Ӯ.

Ва шахси табрикшуда дар ҷавоб мегӯяд: *Худо бароят баракат диҳад ва бар Ту бара-*

кат ниҳад ва Худованд ба Ту подоши нек диҳад ва Худо монанди онро рӯзият кунад ва савобатро зиёд кунад.

48 - ОН ЧИ БО ОН ФАРЗАНДОНРО ҲИФЗ КАРДА МЕШАВАНД

«أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ» .

146-Расули Худо (с) Ҳасан ва Ҳусайнро ҳифз мекард: **Уъизукумо бикалимотиллоҳит-томмати мин кулли шайтонин ва ҳомматин ва мин кулли айнин ломматин.**

"Паноҳ медиҳам шумо ду нафарро (Ҳасан ва Ҳусайн) ба калимоти комили Худо аз ҳар шайтоне ва ҷонвари заҳрдоре ва аз ҳар чашми захмкунанда.

49 - ДУО БАРОИ МАРИЗ ҲАНГОМИ ХАБАР ГИРИФТАНАШ

١٤٧- «لَا بَأْسَ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللهُ»

147-Ло баъса таҳурун, иншоаллоҳу.

147-Боке надорад, поккунандаи гуноҳон аст, иншоаллоҳ.

١٤٨- «أَسْأَلُ اللهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيَكَ» (سبع مرات)

148-Асъалуллоҳал ъазӣма раббал ъаршил ъазӣми айяшфика. (Ҳафт бор).

148-Аз Худои бузургвор, Парвардигори Арши бузург мехоҳам, ки шифоят диҳад.

50 - ФАЗИЛАТУ САВОБИ ХАБАР ГИРИФТАНИ ШАХСИ БЕМОР

149-Расули Худо (с) мефармоянд: *Ҳар гоҳ мусалмоне барои хабар гирифтани бародари мусалмони худ равона шавад, ҳамчунон дар миёни меваҳои чидашудаи биҳишт ба сар мебарад, то ин ки биншинад ва чун биншинад, раҳмати Илоҳӣ ӯро дарбар гирад, ки агар дар вақти бомдод бошад, ҳафтод ҳазор малоика то шабонгоҳ барои ӯ талаби мағфират мекунанд ва агар шабонгоҳ бошад, низ ҳафтод ҳазор малоика то субҳ барои ӯ омурзиш мехоҳанд.*

51 - ДУОИ БЕМОРЕ, КИ АЗ ЗИНДАГИИ ХУД МАЪЮС ШУДА БОШАД

١٥٠- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الأَعْلَى» .

150-Аллоҳуммағфирлӣ вархамнӣ ва алҳикнӣ бир-рафӣқил-аъло.

150-Худоё, маро биёмурз ва ба ман раҳмат фармо ва маро ба рафиқи аъло (фариштагон ва бандагони солеҳ) пайваст намо.

لَا إِلَـهَ إِلَّا اللهُ إِنَّ لِلْمَوْتِ لَسَكَرَاتٍ

151-Паёмбар (с) ҳангоми вафот карданаш ду дасти худро дар об андохта, сипас онро ба рухсораҳояшон мекашид ва мегуфт: **Ло илоҳа иллаллоҳу инна лилмавти ласакаротин.**

Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ба ростӣ ки марг душворӣ дорад.

١٥٢- لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ، لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ» .

152-Ло илоҳа иллаллоҳу валлоҳу акбару, ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳу, ло илоҳа иллалоҳу лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ло илоҳа иллаллоҳу ва ло ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳ.

152-Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ ва Худо бузургтар аст. Нест маъбуди ҳақиқӣ, ба ҷуз Аллоҳи ягона. Нест маъбуди ҳақиқӣ, ба ҷуз Аллоҳи ягона , нест шарику анбозе барои Ӯ. Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, барои Ӯст ҳастӣ ва барои Ӯст ситоиш. Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ ва нест тавоноӣ (барои дӯрӣ аз гуноҳ) ва нест қудрате (барои пойдорӣ бар тоати Худо), магар бо кӯмаки Худо.

52 - ТАЛҚИНИ ШАХСЕ, КИ ДАР ДАМИ МАРГ АСТ

153-Паёмбар мефармояд: Ҳар касе, ки сухани охираш **ло илоҳа илаллоҳу** бошад, дохили биҳишт мешавад.

53 - ДУОИ ШАХСЕ, КИ БАР Ӯ МУСИБАТЕ РАСИДА БОШАД

١٥٤ - «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اللَّهُمَّ أْجُرْنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْراً مِنْهَا» .

154-Инно лиллоҳи ва инно илайҳи роҷиъӯн Аллоҳуммаъҷурнӣ фӣ мусибатӣ ва ахлиф лӣ хайран минҳо.

154-Ҳар оина мо аз они Худоем ва ба ростӣ, ки мо ба сӯи Ӯ бозмегардем. Худоё, маро дар мусибатам савобу подош деҳ ва барои ман беҳтар аз онро иваз деҳ.

54 - ДУОИ ҲАНГОМИ БАСТАНИ ЧАШМИ МАЙЙИТ (ФАВТШУДА)

١٥٥ – «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلاَنٍ (بِاسْمِهِ) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ»

155-Аллоҳуммағфир лифулонин (биисмиҳи) варфаъ дарачатаҳу фӣлмаҳдийина вахлуфҳу фӣ ақибиҳи фӣлғобирина вағфир лано ва лаҳу ё раббалъоламина вафсаҳ лаҳу фӣ қабриҳи ва наввир лаҳу фӣҳи.

155-Худоё, биёмурз фулониро (номашро ба забон биёрад) *ва баланд фармо дарачаашро аз чумлаи роҳёфтагон ва сарпарастӣ кун фарзандонашро дар миёни бозмондагон ва биёмурз моро ва ӯро, эй Парвардигори ъоламиён ва васеъ гардон барояш қабрашро ва рӯшан фармо қабрро барои вай.*

55 - ДУО БАРОИ МАЙЙИТ, ҲАНГОМЕ КИ БАР Ӯ НАМОЗ ХОНДА МЕШАВАД

١٥٦- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَاراً خَيْراً مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلاً خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]».

156-Аллоҳуммағфир лаҳу варҳамҳу ва ъофиҳи ваъфу ъанҳу ва акрим нузулаҳу ва вассиъ мудхалаҳу вағсилҳу билмои вассалҷи валбаради ва наққиҳи миналхатоё камо наққайтас-савбал абяза минад-данаси ва абдилҳу доран хайран мин дориҳи ва аҳлан хайран мин аҳлиҳи ва завҷан хайран мин завҷиҳи ва ад-

хилҳулҷанната ва аъизҳу мин ъазобил қабри ва ъазобин нори.

156-Худоё, ӯро биёмурз ва дараҷаи ӯро баланд фармо ва аз ъазоб дураш дор ва аз ӯ даргузар ва ҷойгоҳашро некӯ соз ва қабрашро васеъ фармо Ӯро бо об ва ях ва жола бишӯй ва пок кун ӯро аз гуноҳҳо. Ҳамчуноне, ки пок кардӣ либоси сафедро аз чирк ва ъато фармо хонае беҳтар аз хонааш ва хонаводае беҳтар аз хонаводааш ва ҳамсаре беҳтар аз ҳамсараш ва ӯро ба биҳишт дохил кун аз ъазоби қабр ва дӯзах паноҳаш деҳ.

١٥٧- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا، وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا، وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا. اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ» .

157-Аллоҳуммағфир лиҳайиино ва майии-

тино ва шоҳидино ва ғоибино ва сағирино ва кабирино ва закарино ва унсоно. Аллоҳумма ман аҳяйтаҳу минно фааҳйиҳи ъалалислом ва ман таваффайтаҳу минно фатаваффаҳу ъалалимон. Аллоҳумма ло таҳримно аҷраҳӯ ва ло тузиллано баъдаҳу.

157-Худоё, биёмурз зинда, мурда, ҳозир, ғоиб, хурд, бузург, мард ва зани моро. Худоё, ҳар яке аз моро зинда нигоҳ доштӣ, пас ӯро бар Ислом зинда нигаҳ дор ва ҳар касе аз моро мирондӣ, пас ӯро бар имон бимирон. Худоё, моро аз савобаш маҳрум магардон ва моро баъд аз ӯ гумроҳ макун.

١٥٨- «اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ فِي ذِمَّتِكَ، وَحَبْلِ جِوَارِكَ، فَقِهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ. فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ».

158-Аллоҳумма инна фулонабна фулонин фӣ зимматика ва ҳабли ҷиворика фақиҳи мин

фитнатилқабри ва ъазобиннори ва анта аҳлулвафои валҳаққи фағфир лаҳу варҳамҳу иннака анталғафӯру-р-раҳӣм.

158-Худоё, ҳар оина фулонӣ дар аҳду амони Ту аст, пас ӯро аз фитнаи қабр ва ъазоби дӯзах ҳифз фармо ва Ту аҳли вафо ва ростӣ ҳастӣ, пас биёмурз ӯро ва ба ӯ раҳм фармо ҳар оина Ту омурзандаи меҳрабонӣ.

١٥٩- «اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمَتِكَ احْتَاجَ إِلَىٰ رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِناً فَزِدْ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئاً فَتَجَاوَزْ عَنْهُ»

159-Аллоҳумма ъабдука вабну аматика иҳточа ило раҳматика ва анта ғанийюн ъан ъазобиҳи ин кона муҳсинан фазид фӣ ҳасанотиҳи ва ин кона мусийан фатачоваз ъанҳу.

159-Худоё, ин бандаи Ту ва фарзанди канизи Ту, ниёзманди бахшиши Ту аст ва Ту бениёзӣ аз азоби ӯ, агар аз некӯкорон буд, пас бияфзой ба некиҳои вай ва агар аз гунаҳгорон буд, аз ӯ даргузар.

56 - ДУОИ ҲАНГОМИ НАМОЗ ХОНДАН БАР КӮДАК

١٦٠ - «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»

160-Аллоҳумма аиъзҳу мин азобилқабри.

160-Худоё, ӯро аз азоби қабр паноҳ деҳ.

۞ «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطاً وَذُخْراً لِوَالِدَيْهِ، وَشَفِيعاً مُجَاباً. اللَّهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ مَوَازِينَهُمَا وَأَعْظِمْ بِهِ أُجُورَهُمَا، وَأَلْحِقْهُ بِصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْهُ فِي كَفَالَةِ إِبْرَاهِيمَ، وَقِهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَحِيمِ، وَأَبْدِلْهُ دَاراً خَيْراً مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلاً خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَسْلَافِنَا، وَأَفْرَاطِنَا، وَمَنْ سَبَقَنَا بِالإِيمَانِ»

Ва хуб аст, агар бигӯяд: Аллоҳуммаҷъалҳу фаратан ва зухран ливолидайҳи ва шафиъан муҷобан. Аллоҳумма саққил биҳи мавозина-

ҳумо ва аъзим биҳи аҷраҳумо ва алҳиқҳу би-солиҳилмуъминӣн ваҷъалҳу фӣ кафолати Иброҳӣма ва қӣҳи бираҳматика ъазобалҷаҳими ва абдилҳу доран хайран мин дориҳи ва аҳлан хайран мин аҳлиҳи. Аллоҳуммағфир лиаслофино ва афротино ва ман сабақано билимони.

Худоё, ӯро пасандозу захира ва шафоъаткунандае, ки шафоъаташ қабул шавад барои падару модараш гардон. Худоё, сангин фармо бо ӯ миқдори ҳасаноти падару модарашро ва зиёд гардон бо ӯ савобашонро ва ӯро ба мӯъминони некӯ пайваст намо ва ӯро дар кафолати Иброҳим қарор деҳ ва ба раҳмати хеш ӯро аз азоби дӯзах ҳифз фармо ва ато фармо ӯро хонае беҳтар аз хонааш ва хонаводае беҳтар аз хонаводааш. Худоё, гузаштагон ва аз пеш рафтагони моро ва касонеро, ки дар имон бар мо сабқат кардаанд, биёмурз.

١٦١- «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطاً، وَسَلَفاً، وأَجْراً»

161-Аллоҳуммаҷъалҳу лано фаратан ва салафан ва аҷран.

161-Худоё, ӯро барои мо пасандоза ва захираву савобе бигардон.

57-ДУОИ ТАСАЛЛИЯТ ГУФТАН

١٦٢ - «إِنَّ لِلَّـهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَىٰ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُسَمًّى . . .
فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ»

162-Инна лиллоҳи мо аҳаза ва лаҳу мо аъто ва куллу шаййин ъиндаҳу биачалин мусаммо-....фалтасбир валтаҳтасиб.

162-Аз они Худост он чи гирифт ва барои Ӯст он чи дод ва ҳар чиз назди Худо дорои вақти муъайян аст....Пас шикебо бош ва ачрашро дар назди Худо ҳисоб намо.

«أَعْظَمَ اللهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاءَكَ وَغَفَرَ
لِمَيِّتِكَ»

Ва хуб аст, агар бигӯяд: **Аъзамаллоҳу ачрака ва аҳсана ъазоака ва ғафара лимаййитика.**

Худо савобатро зиёд кунад ва бурдбориятро некӯ созад ва фавтшудаатро биёмурзад.

58 - ДУОИ ҲАНГОМИ НИҲОДАНИ МАЙЙИТ БАР ҚАБР

١٦٣ - «بِسْمِ اللهِ وَعَلَىٰ سُنَّةِ رَسُولِ اللهِ»

163-Бисмиллоҳ ва ъало суннати Расулиллоҳ.

163-Ба номи Худо ва бо суннати Расули Аллоҳ (ӯро дар қабр мениҳам).

59 - ДУОИ БАЪД АЗ ХОКСУПОРИИ МАЙЙИТ

١٦٤ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ»

164-Аллоҳуммағфир лаҳу Аллоҳумма саббитҳу.

164-Худоё, ӯро биёмурзу устувор гардон.

60 - ДУЪОИ ЗИЁРАТИ ҚАБРИСТОН

١٦٥ - «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ، مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ [وَيَرْحَمُ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ] أَسْأَلُ اللهَ لَنَا وَلَكُمُ الْعَافِيَةَ»

165-Ассалому ъалайкум аҳлад-диёри минал-мӯъминӣна вал муслимин ва инно иншоаллоҳу бикум лоҳиқӯна ва ярҳамуллоҳул мустакдимӣна валмустаъхирина, асъалуллоҳ, лано ва лакумул ъофията.

165-Салом бар шумо бод, эй мӯъминону мусалмонони аҳли ин диёр ва Худо хоҳад мо ҳам ба шумо мепайвандем ва Худо гузаштагонуояндагони моро биёмурзад, аз Худованд барои мо ва шумо ъофият металабам.

61 - ДУОИ ҲАНГОМИ ВАЗИДАНИ БОД

١٦٦- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»

166-Аллоҳумма иннӣ асъалука хайраҳо ва аъӯзу бика мин шарриҳо.

166-Бор, Илоҳо, ман аз Ту хайри онро (бодро) мехоҳам ва паноҳ мебарам ба Ту аз шарри он.

١٦٧- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ»

167-Аллоҳумма иннӣ асъалука хайраҳо ва хайра мо фиҳо ва хайра мо урсилат биҳи ва аъӯзу бика мин шарриҳо ва шарри мо фҳо ва шарри мо урсилат биҳи.

167-Бор, Илоҳо, ман аз Ту хайри онро мехоҳам ва хайри он чи дар он аст ва хайри он чизе, ки барои он фиристода шудааст. Ва паноҳ мебарам ба Ту аз шарри он чи дар он аст ва шарри он чи ки барои он фиристода шудааст.

62 - ДУОИ ҲАНГОМИ ШУНИДАНИ РАЪДУ БАРҚ

١٦٨- «سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»

168-Субҳоналлазӣ юсаббиҳур-раъду биҳамдиҳи валмалоикату мин хифатиҳи.

168-Пок аст касе, ки ба покӣ ёд мекунад раъд Ӯро бо ҳамду ситоиши Ӯ ва фариштагон низ аз тарси Ӯ (Ӯро ба покӣ ёд мекунанд).

63 - АЗ ҶУМЛАИ ДУОҲОИ ТАЛАБИ БОРОН

١٦٩ - «اللَّهُمَّ أَسْقِنَا غَيْثاً مُغِيثاً مَرِيئاً مَرِيعاً، نَافِعاً غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلاً غَيْرَ آجِلٍ» .

169-Аллоҳуммасқино ғайсан муғисан, мариан, мариъан, нофиъан, ғайразоррин ъоҷилан ғайра оҷилин.

169-Худоё, фурӯ фирист барои мо борони наҷотдиҳанда (аз хушксолӣ), гуворо, пурбаракату муфид ва бидуни зарар, зуд ва на дер.

١٧٠ - «اللَّهُمَّ أَغِثْنَا، اللَّهُمَّ أَغِثْنَا اللَّهُمَّ أَغِثْنَا» .

170-Аллоҳумма ағисно, Аллоҳумма ағисно, Аллоҳумма ағисно.

170-Худоё, ба мо борон бидеҳ, Худоё, ба мо борон бидеҳ, Худоё, ба мо борон бидеҳ.

١٧١ - «اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ، وَبَهَائِمَكَ، وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِي بَلَدَكَ الْمَيِّتَ» .

171-Аллоҳуммасқи ъибодака ва баҳоимака ваншур раҳматака ва аҳйи баладакалмайита.

171-Худоё, боронро ба бандагонат ва чаҳорпоёнат бирасон ва хони раҳмататро бигустар ва зинда гардон сарзамини муроаро.

64 - ДУОИ ҲАНГОМИ БОРИДАНИ БОРОН

١٧٢ - «اللَّهُمَّ صَيِّباً نَافِعاً»

172-Аллоҳумма саййибан нофиъан.

172-Худоё, борони муфид. (ба мо ъато фармо).

65 - ЗИКРИ БАЪД АЗ ПОЁНИ БОРОН

١٧٣ - «مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللهِ وَرَحْمَتِهِ»

173-Мутирно бифазлиллоҳи ва раҳматиҳи.

173-Ба эҳсону бахшиши Худо бар мо борон борид.

66-АЗ ҶУМЛАИ ДУОҲОИ СОФ ШУДАНИ ҲАВО

١٧٤ - «اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا. اللَّهُمَّ عَلَى الْآكَامِ وَالظِّرَابِ، وَبُطُونِ الْأَوْدِيَةِ، وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ» .

174-Аллоҳумма ҳаволайно ва ло ъалайно Аллоҳумма ъалалокоми ваззироби вабутӯнил авдияти ва манобити-ш-шаҷари.

174-Илоҳо, (боронро) ба ҷойҳои дур ва бар мо бибор ва на бар мо. Худоё, бар теппаҳо, баландиҳо даруни дарраҳо ва ҷангалҳо (ҷоҳҳои рӯидани дарахт) бибор.

67-ДУОИ ҲАНГОМИ ДИДАНИ МОҲИ НАВ

١٧٥ - «اللهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللهُ»

175-Аллоҳу акбар, Аллоҳумма аҳиллаҳу ъалайно биламни валимони вас-саломати вал-ислом ват-тавфиқи лимо туҳиббу, Раббанно ва тарзо, Раббуно ва раббукаллоҳу.

175-Худо бузургтар аст, Илоҳо, баровар моҳи навро бар мо, бо амният ва имон ва саломатӣ ва Ислом ва муваффақият дар он чи дӯстдорӣ эй парвардигори мо ва хушнуд мешавӣ, Парвардигори мо ва Парвардигори Ту (эй моҳ) Худо аст.

68-ДУОИ РӮЗАДОР ҲАНГОМИ ИФТОР

١٧٦- «ذَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللهُ»

176-Заҳабаз замоъу вабталлатил ъурӯқу ва сабатал ачру иншоаллоҳу.

176-Ташнагӣ рафъ шуд ва рагҳо тар шуд ва таҳаққуқ ёфт савоб, иншоаллоҳ.

١٧٧- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي»

177-Аллоҳумма иннӣ асъалука бираҳматикал латӣ васиъат кулла шаййин ан тағфира лӣ.

177-Худоё, ба раҳматат, ки фаро гирифтааст ҳама чизро, аз Ту мехоҳам, ки маро биёмурзӣ.

69-ДУОИ ҚАБЛ АЗ ХӮРДАНИ ХӮРОК

178-Ҳар гоҳ яке аз шумо бихоҳад хӯрок бихӯрад, бигуяд: بِسْمِ اللهِ **Бисмиллоҳи,** яъне ба номи Худо

Ва агар дар аввали хурдан фаромӯш кард, бигуяд: بِسْمِ اللهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ

Бисмиллоҳи фи авваллиҳи ва охириҳи, *яъне ба номи Худо дар аввали он ва охири он.*

179-Касеро, ки Худованд ба ӯ ғизое диҳад, бигуяд:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ

Аллоҳумма борик лано фиҳи ва атъимно хайран минҳу.

"Худоё, барои мо дар он баракат деҳ ва ғизое беҳтар аз онро ба мо бидеҳ. Ва ҳар касеро, ки Худованд ба ӯ шир рӯзӣ фармояд, бигуяд:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ

Аллоҳумма борик лано фӣҳи вазидно минху.

Худоё, барои мо дар он (шир) баракат деҳ ва барои мо аз он зиёд фармо".

70 - ДУОИ БАЪД АЗ ХӮРДАНИ ХӮРОК

١٨٠- الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقَنِيهِ، مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ

180-Алҳамду лиллоҳил-лазӣ атъаманӣ ҳозо ва разақаниҳӣ мин ғайри ҳавлин миннӣ вало қувватин.

180-Ситоиш аз они Худоест, ки ин хӯрокро ба ман дод ва рӯзиям кард онро бидуни тавоноӣ ва қудрате аз ман.

۱۸۱- «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ وَلَا] مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَغْنًى عَنْهُ رَبَّنَا» .

181-Алҳамду лиллоҳи ҳамдан касиро, тайй-ибан, муборакан, ғайра макфийин ва ло мувад-даъин ва ло мустағнан ъанҳу раббанно.

181-Ситоиш аз они Худост, ситоиши зиёд, некӯ ва пурбаракат. Ӯ бениёз аст ва дархости аз Ӯ ҳамеша идома дорад ва ҳама ба Ӯ ниёз-манданд. Парвардигоро, ситоишамонро қабул фармо.

71 - ДУОИ МЕҲМОН БАРОИ СОҲИБИ ХӮРОК

۱۸۲- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ» .

182-Аллоҳумма борик лаҳум фимо разакта-ҳум вағфирлаҳум варҳамҳум.

182-Худоё, барои эшон дар он чи рӯзияшон кардӣ, баракат деҳ ва биёмурзу бибахш ишон-ро.

72 - ДУО БАРОИ КАСЕ, КИ БА МО ОБ ДОДА БОШАД ВА Ё БИХОҲАД ОБ ДИҲАД

١٨٣ - «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي»

183-Аллоҳумма атъим ман атъаманӣ, васқи ман сақонӣ.

183-Худоё, хӯрок деҳ касеро, ки ба ман хӯрок дод ва об деҳ касеро, ки ба ман об дод.

73 - ДУО БАРОИ АҲЛИ ХОНАЕ, КИ ИФТОР КАРДА БОШАД

١٨٤ - «أَفْطَرَ عِنْدَكُمُ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمُ الأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ المَلَائِكَةُ»

184-Афтара ъиндакумус-соимӯна ва акала таъомаку-мул аброру ва саллат ъалайкумул малоикату.

184-Ифтор кард наздатон рӯзадорон ва хӯрд хӯрокатонро некӯкорон ва дуо намояд бароятон малоикаҳо

74 - ДУОИ РӮЗАДОРЕ, КИ БА СУФРАИ ХӮРОК ҲОЗИР ШАВАД ВА НАХУРАД

185-Ҳар гоҳ яке аз шумо даъват шавад, иҷобат кунад ва агар рӯзадор бошад, дуъо кунад ва агар рӯзадор набошад, пас хӯрокро бихӯрад.

75 - ОН ЧИ РӮЗАДОР ҲАНГОМЕ, КИ КАСЕ БА Ӯ ДАШНОМ ДИҲАД, ШОИСТААСТ БИГӮЯД:

١٨٦ - «إِنِّي صَائِمٌ، إِنِّي صَائِمٌ»

186-Иннӣ соимун, иннӣ соимун.

186-Ман рӯзадорам, ман рӯзадорам.

76 - ДУОИ ҲАНГОМИ ДИДАНИ САМАРАИ НАВРАС

١٨٧ - «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا»

187-Аллоҳумма борик лано фӣ самарино ва

борик лано фӣ мадинатино ва борик лано фӣ соъино ва борик лано фӣ муддино.

187- Худоё, бароямон дар меваи мо баракат деҳ ва дар шаҳри мо бароямон баракат деҳ ва дар соъ[1] *ва дар мудди мо бароямон баракат деҳ.*

77 - ДУОИ БАЪД АЗ АТСА ЗАДАН

188-Ҳар гоҳ яке аз шумо атса занад, бигуяд: الْحَمْدُ لِلَّهِ **Алҳамду лиллоҳ,** ***яъне ситоиш аз он Худост.***

Ва бародараш ё дӯсташ (ҳар шунавандаи мусалмоне) ба ӯ бигуяд: يَرْحَمُكَ اللهُ **Ярҳамукаллоҳ,** ***яъне Худо туро бибахшояд.*** Ва ҳар гоҳ ба ӯ гуфта шавад: Ярҳамукаллоҳ бигуяд:

يَهْدِيكُمُ اللهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ **Яҳдикумуллоҳ ва юслиҳ болакум,** яъне *Худо шуморо ба роҳи рост ҳидоят кунад ва некӯ созад ҳолатонро.*

---

[1] Соъ: паймонаест баробари чаҳор мудд ва ҳар мудд баробар аст бо миқдори ду дасти марди миёна вақте ки ҳар ду кафи худро пур кунад.

78 - ОН ЧИ ДАР ҶАВОБИ “АЛҲАМДУЛИЛЛОҲ” ГУФТАНИ ШАХСИ КОФИР БАЪД АЗ АТСААШ

١٨٩- «يَهْدِيكُمُ اللهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»

189-Яҳдикумуллоҳу ва юслиҳ болакум.

189-Худованд шуморо ба роҳи рост ҳидоят намояд ва некӯ созад ҳолатонро.

79-ДУО БАРОИ КАСЕ, КИ ИЗДИВОҶ КАРДААСТ

١٩٠- «بَارَكَ اللهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ؛ وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ»

190-Боракаллоҳу лака ва борака ъалайка ва ҷамаъа байнакумо фӣ хайрин.

190-Худованд барои ту баракат диҳад ва баракат диҳад ба ту ва шуморо ба некуй гирд оварад.

80-ДУОИ КАСЕ КИ ИЗДИВОҶ КАРДА БОШАД БАРОИ ХУДАШ ВА ДУОИ ХАРИДИ ЧАҲОРПОИ САВОРӢ, Ё БОРӢ

191-Ҳар гоҳ яке аз шумо бо зане издивоҷ кунад ва ё хидматгореро харидорӣ намояд, бигуяд:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ»

Аллоҳумма иннӣ асъалука хайраҳо ва хайра мо ҷабалтаҳо ъалайҳи ва аъӯзу бика мин шарриҳо ва шарри мо ҷабалтаҳо ъалайҳи.

Худоё, ман аз Ту мехоҳам хайрашро ва хайри он чи ӯро бар он сиришт додӣ ва паноҳ мебарам ба Ту аз шараш ва шарри он чи ӯро бар он сиришт додӣ.

Ва агар шутуреро бихарад, сари кӯҳонашро бигирад ва дуъои мазкурро бихонад.

81-ДУОИ ҚАБЛ АЗ НАЗДИКӢ КАРДАН БО ЗАН

١٩٢ - «بِسْمِ اللهِ. اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا» .

192-Бисмиллоҳи, Аллоҳумма ҷаннибнош-шайтона ва ҷанибби-ш-шайтона мо разақтано.

192-Ба номи Худо, Худоё, моро аз шайтон дур дор ва шайтонро аз он чизе ки насиби мо мекунӣ, дур дор.

82-ДУОИ ҲАНГОМИ ХАШМ

١٩٣ - «أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

193-Аъӯзу биллоҳи минаш-шайтонир-раҷим.

193-Паноҳ мебарам ба Худо аз шайтони рондашуда.

83-ДУОИ ҲАНГОМИ ДИДАНИ КАСЕ, КИ БА БАЛО ВА МУСИБАТ АФТОДА БОШАД

١٩٤- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلاكَ بِهِ وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلاً»

194-Алҳамду лиллоҳил-лазӣ ъофонӣ миммабталока биҳи ва фазалланӣ ъало касирин миман халақа тафзило.

194-Ситоиш аз они Худост, он ки маро офият дод аз он чи туро ба он дучор намудааст ва бартарӣ дод маро бар бисёре аз касоне, ки офарид, чи бартарӣ додане.

84-ОН ЧИ ДАР ЯК МАҶЛИС ГУФТА МЕШАВАД

195-Абдуллоҳ писари Умар (р) мегӯяд: Расули Худо (с) қабл аз ин ки аз як маҷлисе бархезад, ҳисоб мешуд, ки сад бор дуъои зеринро мегуфт:

«رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ»

Раббиғфирлӣ ва туб ъалайя иннака антат-таввобур-раҳим.

Парвардигоро, маро биёмурз ва ба мо тавфиқи тавба ато фармо ва тавбаи маро бипазир, ҳар оина Ту бисёр тавбапазиру бисёр меҳрубонӣ.

85-КАФФОРАИ ЯК МАҶЛИС

١٩٦ - «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»

196-Субҳонакаллоҳума, ва биҳамдика ашҳаду алло илоҳа илло анта астағ фирука ва атӯбу илайка.

196-Ба покӣ ёд мекунам Туро, эй Худо ва ситоиш мекунам Туро, шаҳодат медиҳам, ки нест маъбуде ба ҳақ, магар Ту, омурзиш металабам аз Ту ва ба сӯи Ту тавба мекунам.

86-ДУО БАРОИ КАСЕ, КИ БИГӮЯД

١٩٧ - «وَلَكَ»

Ғафараллоҳу лака. *"Худо туро биёмурзад".*
197-Ва лака *"Ва туро низ биёмурзад".*

87-ДУЪО БАРОИ КАСЕ КИ НИСБАТ БА ТУ НЕКӢ КАРДААСТ

١٩٨ - «جَزَاكَ اللهُ خَيْراً»

198-Ҷазокаллоҳу хайран.

198-Худо ба ту подоши некӯ диҳад.

88-ЗИКРЕ, КИ ХУДО ИНСОНРО БО ОН АЗ ДАҶҶОЛ ҲИФЗ МЕКУНАД

199-"Ҳар касе даҳ ояте аз аввали сӯраи Каҳфро ҳифз кунад, аз Даҷҷол маҳфӯз мемонад". "Ҳамчунин паноҳ бурдан ба Худо аз фитнаи Даҷҷол баъд аз ташаҳҳуди охир дар ҳар намоз".

Ба ривояти Имом Муслим.

89-ДУЪО БАРОИ КАСЕ КИ БИГӮЯД:

Иннӣ уҳиббӯка филлоҳи, *яъне ман барои Худо туро дӯст дорам.*

٢٠٠ - «أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ»

200-Аҳаббакал-лазӣ аҳбабтанӣ лаҳу.

200-Дӯст бидорад туро он ки дӯст доштӣ маро барои Ӯ.

90-ДУЪО БАРОИ КАСЕ КИ, ДОРОИЯШРО БА ТУ ПЕШНИҲОД КУНАД

٢٠١- «بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ»

201-Боракаллоҳу лака фӣ аҳлика ва молика.

201-Худованд барои ту дар хонаводаат ва дороият баракат диҳад.

91-ДУЪО ҲАНГОМИ ПАРДОХТИ ҚАРЗ БАРОИ КАСЕ, КИ ҚАРЗ ДОДААСТ

٢٠٢- «بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالأَدَاءِ»

202-Боракаллоҳу лака фӣ аҳлика ва молика, иннамо ҷазоус-салафи алҳамду вал-адои.

202-Худованд барои ту дар хонаводаат ва дороият баракат диҳад, ҳар оина подоши қарз додан, сипосгузорӣ ва пардохти он аст.

92-ДУО ҲАНГОМИ ТАРС АЗ ШИРК

٢٠٣- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ» .

203-Аллоҳумма иннӣ аъӯзу бика ан ушрика бика ва ано аъламу ва астағфирука лимо ло аъламу.

203-Худоё, ба ростӣ, ки ман паноҳ мебарам ба Ту, дар ҳоле ки бидонам ва омурзиш металабам аз он чи надонам.

93-ДУО БАР КАСЕ КИ, БИГӮЯД:

Бораказллоҳу фӣка, *яъне баракат диҳад Худо бар ту.*

٢٠٤- «وَفِيكَ بَارَكَ اللهُ»

204-Ва фӣка бораказллоҳ.

204-Ва бар ту низ баракат диҳад Худо.

94-ДУОИ ҲАНГОМИ ФОЛИ БАД ЗАДАН БА ЧИЗЕ

٢٠٥- «اللَّهُمَّ لَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا إِلَـٰهَ غَيْرُكَ»

205-Аллоҳумма ло тайра илло тайрука ва ло хайра илло хайрука ва ло илоҳа ғайрука.

205-Худоё, паррандае нест, магар парандаи Ту ва хайре нест, магар хайре , ки аз назди ту ояд ва нест маъбуди барҳақ, ба ҷуз Ту .

95-ДУОИ ҲАНГОМИ САВОР ШУДАН БАР ҲАЙВОН ВА Ё МОНАНДИ ОН (ВАСОИЛИ НАҚЛИЁТ)

٢٠٦- بِسْمِ اللهِ، الْحَمْدُ لِلَّـٰهِ

﴿ سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ ﴾

» الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ،
اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ
لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

206-Бисмилоҳи, алҳамду лиллоҳ (субҳоналлазӣ саххара лано ҳозо ва мо кунно лаҳу мукринин ва инно ило раббино ламунқалибун, Алҳамду лиллоҳ, Алҳамду лиллоҳ, Алҳамду лиллоҳ, Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар, субҳонакаллоҳума иннӣ заламту нафсӣ фағфир лӣ фаиннаҳу ло яғфируззуннуба илло анта.

206-Ба номи Худо, ситоиш аз они Худост. **Пок аст, он ки барои мо ин маркабро мусаххар сохт ва (агар Худо инро бароямон мусаххар намекард, тавоноии тасхири онро надоштем ва ҳар оина мо ба сӯи Парвардигори хеш боз мегардем.)** *Ситоиш аз они Худост, ситоиш аз они Худост. Худо бузургтар аст, Худо бузургтар аст, Худо бузургтар аст, Ту покӣ, эй Худо ҳар оина ман зулм кардаам ба худ, пас маро биёмурз. Ба ростӣ, ки ҷуз Ту касе гуноҳонро намеомурзад.*

96-ДУО ҲАНГОМИ МУСОФИРАТ

٢٠٧ – اللهُ أَكْبَرُ ، اللهُ أَكْبَرُ ، اللهُ أَكْبَرُ

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَـٰذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَىٰ ، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَىٰ ، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَـٰذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ»

207-Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар. Субҳонал-лазӣ саххара лано ҳозо ва мо кунно лаҳу мукринин ва инно ило раббино ламунқалибӯна. Аллоҳумма инно насъалука фӣ сафарино ҳозо албирра ваттақво ва миналъамали мо тарзо. Аллоҳумма ҳаввин ъалайно сафарано ҳозо ватви ъанно буъдаҳу, Аллоҳумма антас-соҳибу фис-сафари валхалифату филаҳли, Аллоҳумма иннӣ аъӯзу бика мин ваъсоис-сафари ва каобатил манзари ва сӯил му-

нқалаби филмоли валаҳли.

207-Худо бузургтар аст, Худо бузургтар аст, Худо бузургтар аст. Пок аст он ки бароямон ин маркӯбро мусаххар сохт ва мо тавоноии тасхири онро надоштем ва ҳароина мо ба сӯи Парвардигори хеш бозмегардем. Бор, Илоҳо, ҳар оина мо дар ин сафарамон хоҳонем некӯӣ ва парҳезгориро ва аз кирдор он чи мояи хушнудии Ту аст. Худоё, бар мо ин сафарамонро осон гардону дурияшро бар мо кӯтоҳ соз. Худоё, Ту ҳамроҳ дар сафар ва сарпараст дар хонаводаӣ. Худоё, ман ба Ту паноҳ мебарам аз сахтии сафар ва аз манзари ғамангез ва аз бозгашти бад ба сӯи дороӣ ва хонавода.

Ҳангоми бозгашт дуои мазкурро бихонад:

آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ

Ойибуна, тоибӯна, обидӯна лираббино ҳомидӯн, *яъне, мо руҷӯъкунон, тавбакунон, ибодаткунону ситоишкунон барои Парвардигорамон бозмегардем.*

97-ДУОИ ҲАНГОМИ ДАРОМАДАН БА ДЕҲ, Ё ШАҲР

٢٠٨- «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَلْنَ، وَرَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَيْنَ. أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَـٰذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ أَهْلِهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا»

208-Аллоҳумма раббас-самовотис-сабъи ва мо азлална ва раббуларзӣнас-сабъи ва моақлална ва раббуш-шаётина ва мо азлална ва раббур-риёҳи ва мо зарайна асъалука хайра ҳозиҳилқаряти ва хайра мо фӣҳо ва аъӯзу бика мин шарриҳо ва шарри аҳлиҳо ва шарри мо фӣҳо.

208-Илоҳо, эй Парвардигори осмонҳои ҳафтгона ва он чи осмонҳо бар он соя афкандааст

ва эй Парвардигори заминҳои ҳафтгона ва он чи заминҳо ҳомили онанд ва эй Парвардигори бодҳо ва он чи бодҳо онро пароканда кардаанд, аз Ту мехоҳам хайри ин ободӣ ва хайри сокинони он ва хайри он чи дар ин ободист ва паноҳ мебарам ба Ту аз шарри ин ободӣ ва шарри сокинони он ва шарри он чи дар ин ободист.

98-ДУОИ ВАҚТИ ДАРОМАДАН БА БОЗОР

٢٠٩- «لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» .

209-Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ, лаҳулмулку ва лаҳулҳамду юҳйи ва юмит ва ҳува ҳайюн ло ямут, биядиҳил хайру ва ҳува ъало кулли шайин қадир.

209-Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст ва шарику анбозе барои Ӯ нест. Аз они Ӯст ҳастӣ ва аз они Ӯст ситоиш. Зинда мекунад ва мемиронад ва Ӯ зинда аст ва намеми-

рад, ба дасти Ӯст некӯӣ ва Ӯ бар ҳар чиз тавоно аст.

99-ДУОИ ҲАНГОМИ ЛАҒЖИДАНИ МАРКАБИ САВОРӢ

٢١٠- «بِسْمِ اللهِ»

210-Бисмиллоҳи, *яъне ба номи Худо.*

100-ДУОИ МУСОФИР БАРОИ МУҚИМ

٢١١- «أَسْتَوْدِعُكُمُ اللهَ الَّذِي لَا تَضِيعُ وَدَائِعُهُ» .

211-Аставдиъукумуллоҳал-лазӣ ло тазиъу вадоиъуҳу.

211-Шуморо месупорам ба Худое, ки зоеъ намешавад супурдае назди Вай.

101-ДУОИ МУҚИМ БАРОИ МУСОФИР

٢١٢- أَسْتَوْدِعُ اللهَ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»

212-Аставдиъуллоҳа динака ва амонатака ва хавотима ъамалика.

212-Ба Худо месупорам динат ва ва амонатат ва оқибати коратро:

۲۱۳- «زَوَّدَكَ اللهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»

213-Заввадакаллоҳут-тақво ва ғафара занбака ва яссара лака хайра ҳайсу мо кунта.

213-Худо Туро ба тақво муҷаҳҳаз кунад ва гуноҳонатро биёмурзад ва осон фармояд бароят некӯиро ҳар ҷо, ки ҳастӣ.

102-ТАКБИР ВА ТАСБИҲ ГУФТАН ДАР АСНОИ САФАР

214-Ҷобир (р) мегӯяд: Ҳангоми боло рафтан (дар баландиҳо) такбир اللهُ أَكْبَرُ، (Аллоҳу акбару) ва ҳангоми пойин омадан тасбеҳ سُبْحَانَ اللهِ (Субҳоналлоҳи) мегуфтем.

103-ДУОИ МУСОФИР ҲАНГОМИ САФАР

٢١٥- «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللهِ، وَحُسْنِ بَلَائِهِ عَلَيْنَا. رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا عَائِذاً بِاللهِ مِنَ النَّارِ» .

215-Самаъа сомиъун биҳамдиллоҳи ва ҳусни балоиҳи ъалайно. Раббано соҳибно ва афзил ъалайно ъойизан биллоҳи минан нори.

215-Бошад, ки шаҳодат диҳад шоҳиде ситоишамон Худоро бар хубии неъматаш бар мо, эй Парвардигори мо, ҳамроҳи мо бош ва эҳсон кун бар мо (ва ман ин дуъоро мехонам) дар ҳоле, ки паноҳ мебарам ба Худо аз дӯзах.

104-ЗИКРИ ҲАНГОМИ МАНЗИЛ КАРДАН ДАР ҶОЕ АСНОИ САФАР ВА ҒАЙРА

٢١٦- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» .

216-Аъӯзу бикалимотиллоҳит-томмоти мин шарри мо халақ.

216-Паноҳ мебарам ба каломи комили Худо аз шарри он чи офаридааст.

105-ЗИКРИ ҲАНГОМИ БОЗГАШТ АЗ САФАР

لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ،
وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ،
صَدَقَ اللهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ
الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ

217-Ба ҳар баландӣ баъди се бор такбир бигӯяд: **Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ, лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ва ҳува ъало кулли шаййин қадир, ойибуна, тоибӯна, ъобидӯна лираббино ҳомидӯн. Садақаллоҳу ваъдаҳу ванасара ъабдаҳу ва ҳазамал аҳзоба ваҳдаҳ.**

217-Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст ва шарику ҳамтое надорад. Аз они Ӯст ҳастӣ ва аз они Ӯст ситоиш ва Ӯ ба ҳар чиз қодиру тавоност. Мо руҷӯъкунон, тавбакунон,

ъибодаткунону ситоишкунон барои Парварди-горамон бозмегардем. Худо ба ваъдааш вафо кард ва бандаашро нусратдода ва Ӯ худ аҳзоб-ро дарҳам шикаст.

106-ОН ЧИ ҲАНГОМИ РАСИДАНИ ЧИЗИ ХУШОЯНД ВА Ё НОПИСАНД ШОИСТААСТ, БИХОНАД:

218-Паёмбари Худо (с) вақте ки чизе хушо-янд ба вай мерасид, мегуфт:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ»

Алҳамду лиллоҳил-лазӣ биниъматиҳи та-тиммус-солиҳот, *яъне ситоиш аз они Худоест, ки бо неъматаш некӯиҳо комил мешавад.*

Ва ҳангоме, ки чизи announcement нописанде мерасид, мефармуд: «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ».

Алҳамду лиллоҳи ъалокулли ҳол, *яъне си-тоиш аз они Худост, дар ҳар ҳол.*

107-ФАЗИЛАТИ ДУРУД ФИРИСТО-ДАН БАР ПАЁМБАР (С)

219-Паёмбар (с) мефармоянд: ***Касе як сала-вот бар ман фиристад, Худованд дар бароба-***

раш даҳ салавот бар ӯ мефиристад.

220-Ва низ фармуд: *Зиёрати қабрамро одат қарор мадиҳед ва бар ман салавот фиристед, зеро, ки салавоти шумо аз ҳар ҷо ки ҳастед, ба ман мерасад.*

221-Ва фармуданд: *Бахил касест, ки дар наздаш ёд карда шавам ва бар ман салавот нафиристад.*

222-Ва инчунин ин ҳазрат (с) фармуданд: *Худованд малоикаҳо дорад, ки ҳамеша дар замин мегарданд ва саломи умматамро ба ман мерасонанд.*

223-Ва низ мефармоянд: *Ҳар касе, ки ба ман салом кунад Худованд рӯҳамро бар ман мегардонад, то ҷавоби саломашро бидиҳам.*

108-ОШКОР НАМУДАНИ САЛОМ

السَّلامُ عَلَيْكُم ورَحْمَةُ اللهِ وبَرَكَاتُه

وعَلَيْكُم السَّلامُ ورَحْمَةُ اللهِ وبَرَكَاتُه

224-Паёмбар (с) мефармоянд: *Ба биҳишт намедароед, то ин ки имон биёваред, ки имони шумо комил намешавад, магар ин ки якдигарро дӯст бидоред. Оё мехоҳед шуморо ба чизе роҳнамоӣ кунам, ки ҳар гоҳ анҷом диҳед, ҳамдигарро дӯст*

медоред Саломро байни якдигар фош кунед, (салом кардан дар миёни мусалмонон шоеъ ва зиёд шавад ва ҳама ба якдигар салом кунанд).

225-Ҳамчунин он ҳазрат (с) мефармоянд: ***Касе ки се хислатро дар худ ҷамъ кунад, имони худро комил кардааст: ба худ инсоф дорад, ба ҳама мардум салом кардан ва сарфу хароҷот кардан (ба муҳтоҷон) ҳангоми тангдастӣ.***

226-Абдуллоҳ писари Умар (р) ривоят мекунад, ки марде аз Паёмбар (с) пурсид: Беҳтарин кирдор дар ислом чист? Он ҳазрат (с) фармуданд: ***Ин ки хӯрок бидиҳӣ ва салом кунӣ ба он ки мешиносӣ ва он ки намешиносӣ.***

109-АГАР ШАХСИ КОФИР САЛОМ КУНАД, ЧИ ГУНА БА Ӯ БОЯД ҶАВОБ ДОД

227-Ҳар гоҳ аҳли китоб (Яҳуд ва Насоро) ба шумо салом диҳад, бигӯед: Ваъалайкум.

110-ДУОИ ҲАНГОМИ ШУНИДАНИ БОНГИ ХУРӮС ВА Ё САДОИ ХАР

228-Паёмбар (с) мефармоянд: *Ҳангоме ки бонги хурӯсро шунидед, аз Худо хайру эҳсонашро бихонед, зеро хурӯс малоикаро мебинад ва*

ҳангоме, ки садои харро шунидед, аз шайтон ба Худо паноҳ бибаред, чунки хар шайтонро мебинад.

111-ДУОИ ҲАНГОМИ ШУНИДАНИ ҶАКИДАНИ САГ ДАР ШАБ

229-Ҳамчунин он ҳазрат (с) мефармоянд: ***Ҳар гоҳ садои саг ва харро дар шаб шунидед, аз онҳо ба Худо паноҳ бибаред, зеро саг ва хар чизҳоеро мебинанд, ки шумо онро намебинед.***

112-ДУО БАРОИ КАСЕ, КИ ДАШНОМАШ ДОДАӢ

230-Расули Худо (с) мефармоянд:

٢٣٠ - «اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذٰلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

Аллоҳумма фааййюмо мӯъминин сабабтуҳу фаҷъал золика лаҳу қурбатан илайка явмал қиёмати, *яъне Худоё, ҳар мӯъмине, ки дашномаш додаам, барояш он дашномро дар назди худат рӯзи қиёмат қурбате бигардон.*

113-ОН ЧИ МУСАЛМОН ҲАНГОМЕ, КИ ШАХСИ МУСАЛМОНЕРО МАДҲ МЕКУНАД, ШОИСТААСТ БИГӮЯД:

أَحْسِبُ فُلاناً وَاللهُ حَسِيبُهُ وَلا أُزَكِّي عَلَى اللهِ أَحَداً أَحْسِبُهُ -إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَاكَ- كَذَا وَكَذَا

231-Паёмбар (с) мефармоянд: *Ҳар гоҳ лозим бошад, ки яке аз шумо рафиқашро мадҳ намояд, дар сурате, ки аз ӯ иттилоъ дошта бигӯяд:* **Аҳсибу фулонан валлоҳу ҳасибиҳу ва ло узаккӣ ъалаллоҳи аҳадан аҳсибуҳу ин кона яъламу зока- казо ва казо,** *яъне ба назарам фулонӣ чунину чунон аст ва Худованд муҳосиба кунандаи ӯст ва касеро бар Худо тазкия намекунам (аз оқибат ва даруни ӯ хабардор нестам).*

114-ОН ЧИ МУСАЛМОН ҲАНГОМЕ, КИ МАДҲ МЕШАВАД, ШОИСТА АСТ БИГӮЯД:

٢٣٢- «اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ [وَاجْعَلْنِي خَيْراً مِمَّا يَظُنُّونَ]» .

232-Аллоҳумма ло туохзинӣ бимо яқӯлуна вағфир лӣ мо ло яъламун вачъалнӣ хайран миммо язуннӯн.

232-Худоё, маро ба он чи ки мегӯянд, муохаза макун ва маро биёмурз аз он чи намедонанд ва бигардон маро беҳтар аз он чи ки дар бораам гумон мекунанд.

115-ЧИ ГУНА ЛАББАЙК ГУФТАНИ КАСЕ КИ ДАР ҲОЛИ ИҲРОМ АСТ, ҲАНГОМИ ҲАЧ, Ё ЪУМРА

٢٣٣- «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ، وَالنِّعْمَةَ، لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ» .

233-Лаббайка Аллоҳумма лаббайк, ло шарика лака лаббайк, инналҳамда ван ниъмата лака валмулк ло шарӣка лак.

233-Туро иҷобат мекунам, Туро иҷобат мекунам. Нест шарике барои Ту, Туро иҷобат мекунам, ба ростӣ ки ситоишу неъмат ва ҳастӣ аз они Ту аст, нест шарику ҳамтое барои Ту.

116-ТАКБИР ГУФТАН ҲАНГОМИ РАСИДАН БА ҲАҶАРУЛ АСВАД (САНГИ СИЁҲ)

234-Паёмбар (с) дар ҳоле, ки ба шутуре савор буд, дар атрофи Каъба тавоф мекард ва ҳар боре, ки ба Ҳаҷарул-асвад мерасид, бо чизе, *дошт* ки ҳамроҳ ба он ишора карда, такбир мегуфт.

117-ДУОЕ КИ БАЙНИ РУКНИ ЯМОНӢ ВА ҲАҶАРУЛАСВАД ХОНДА МЕШАВАД

٢٣٥- « رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى ٱلْأَخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ »

235-Раббано отино фиддунё ҳасанатан ва

филохирати ҳасанатан ва қино азобаннори.

235-Парвардигоро, моро дар дунё ва дар охират хубӣ бидеҳ ва моро аз азоби дӯзах нигаҳ дор.

118-ДУОИ ҲАНГОМИ ИСТОДАН БАР САФО ВА МАРВА

236-Вақте ки паёмбар (с) ба кӯҳи Сафо наздик шуд, ин оятро хонд:

﴿ إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلْمَرْوَةَ مِن شَعَآئِرِ ٱللَّهِ ... ﴾ (١)

Инас-Сафо ва-л-Марвата мин шаъориллоҳ, *яъне ҳамоно ки Сафо ва Марва аз шаъоири дини Худо ҳастанд.* ***(маносик, ибодатҳо)***

Абдаъу бимо бада аллоҳу биҳи, яъне шурӯъ мекунам ба он чи Худо ба он шурӯъ кардааст. Сипас аз Сафо шурӯъ намуд ва то нуқтае, ки метавонист Каъбаро бубинад. Болои кӯҳи Сафо баромад ва баъди рӯ ба қибла овардан, Худоро ба ягонагиву бузургӣ ёд карду гуфт:

« لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ » ثَلَاثَ مَرَّاتٍ

Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ, лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ва ҳува ъало кулли шаййин қадир. Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу анҷаза ваъдаҳу ва насара ъабдаҳ ва ҳазамал аҳзоба ваҳдаҳ, *яъне нест маъбуди барҳақ, ба ҷуз Аллоҳи ягона, ки ҳеҷ шарику анбозе барои Ӯ нест. Аз они Ӯст ҳастӣ ва аз они Ӯст ситоиш ва Ӯ бар ҳар чиз тавоност. Нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст ба ваъдааш вафо намуд ва бандаашро нусрату фирӯзӣ дод ва Ӯ худ аҳзобро шикаст дод.*

Паёмбар (с) ин дуоро се бор хонд ва байни он дуо мекард ва бар кӯҳи Марва ҳамон ъамалро анҷом дода буд.

119-ДУОИ РӮЗИ АРАФА

237-Паёмбар (с) мефармоянд: ***Беҳтарин дуо рӯзи арафа аст ва беҳтарини он чи, ки ман ва паёмбарони қабл аз ман гуфтаем:***

لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ،
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Ло Илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ, лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ва ҳува ъало

кулли шаййин қадир, *яъне нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст. Нест шарику ҳамтое барои Ӯ. Аз они Ӯст ҳастӣ ва аз они Ӯст ситоиш ва Ӯ бар ҳар чиз қодиру тавоност.*

120-ЗИКРИ НАЗДИ МАШЪАРУЛҲАРОМ

238-Расули Худо (с) бар Қасво (номи шутур) савор шуд, то ин ки ба Машъарулҳаром расид ва сипас рӯ ба қибла карду дуъо намуд ва такбир (**Аллоҳу акбар**) гуфт ва Худоро ба тавҳиду ягонагӣ ёд кард (**Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ, лаҳулмулку ва лаҳулҳамд.....**) ва ҳамчунон дар ҳоли истодан, то ин ки ҳаво ба хубӣ равшан шуд. Сипас қабл аз тулӯъи офтоб (ба тарафи Мино) ҳаракат кард.

121-ТАКБИР ГУФТАН ҲАНГОМИ РАМЙИ ҶАМАРОТ ҲАМРОҲ БО ҲАР САНГРЕЗА

239-Паёмбар (с) мефармояд: ***Ҳангоми рамйи ҷамра (шайтон) ҳар боре ки сангрезаеро партоб мекунад такбир,*** **(Аллоҳу акбар)** ***бигӯяд ва баъд аз рамйи (андохтани) ҳар яке аз ҷамраи аввал(хурд) ва дуввум(миёна) ба пеш***

биравад ва дар ҳоле, ки ду дастгашро баланд карда, рӯ ба қибла биистад ва дуъо кунад. Аммо ҷамари саввум (бузург)-ро биядозад ва ҳамроҳ ба партоби ҳар сангрезае такбир бигӯяд ва баъд равона шавад ва наистад.

122-ДУОИ ҲАНГОМИ ТАЪАҶҶУБ ВА РАСИДАНИ ЧИЗИ ХУРСАНДИОВАР

240- **Субҳоналлоҳ.** ٢٤٠-«سُبْحَانَ اللهِ!»

(Пок аст Худо)

241-**Аллоҳу акбар** ٢٤١-«اللهُ أَكْبَرُ»

(Худо бузургтар).

123-ОН ЧИ ҲАНГОМИ РАСИДАНИ ЧИЗИ ХӮШҲОЛКУНАНДА ШОИСТААСТ АНҶОМ ДИҲАД

242-Паёмбари Худо (с) вақте чизе барояш пеш меомад, ки ӯро хушҳол мекард ё бо он хушҳол карда мешуд, барои шукру сипосгузории Худои таъоло ба саҷда меафтод.

124-ОН ЧИ ҲАНГОМИ ЭҲСОСИ ДАРД ДАР ҶИСМ ГУФТА МЕШАВАД

243-Дасти худро дар нуқтае аз ҷисмат, ки дард аз он ҷо эҳсос мешавад бигзор ва се бор

бигӯ: بِسْمِ اللهِ Бисмиллоҳ, яъне ба номи Худо. Сипас ҳафт бор бигӯ:

أَعُوذُ بِاللهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ

Аъӯзу биллоҳи ва қудратиҳи мин шарри мо аҷиду ва уҳозиру *,яъне паноҳ мебарам ба Худо ва тавоноияш аз бадии он чи эҳсос мекунам ва метарсам.*

125-ДУОИ КАСЕ, КИ БИТАРСАД АЗ ИН, КИ БО ЧАШМИ ХУД БА ЧИЗЕ ОСЕБ БИРАСОНАД (ЧАШМ БИКУНАД)

244-Паёмбар (с) мефармояд: ***Ҳар гоҳ яке аз шумо аз дидани чизе дар бародар, ё дар худ ва ё дар дороии худ башигифт ояд, барои он дуъои баракат намояд*** **(Боракаллоҳу фӣҳи бигӯяд)** ***зеро ки чашм ҳақиқат аст.***

126-ОН ЧИ ҲАНГОМИ ТАРС ГУФТА МЕШАВАД

٢٤٥- «لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللهُ»

245-Ло илоҳа иллаллоҳ, *яъне нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ.*

127-ОН ЧИ ҲАНГОМИ ЗАБҲ (КУШТАНИ ЧОРПО), Ё НАҲР (ҚУРБОНӢ КАРДАН) ГУФТА МЕШАВАД

٢٤٦- «بِسْمِ اللهِ وَاللهُ أَكْبَرُ [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ] اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي» .

246-Бисмиллоҳи валлоҳу акбар. Аллоҳумма минка ва лака, Аллоҳумма тақаббал минӣ.

246-Ба номи Худо ва Худо бузургтар аст. Худоё, аз Ту ва барои Туст. Худоё, аз ман қабул фармо.

128-ОН ЧИ БАРОИ ДАФЪИ МАКРИ ШАЙТОНҲОИ САРКАШ ШОИСТААСТ БИХОНАД

٢٤٧- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ

مَا خَلَقَ، وَبَرَأَ وَذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَارَحْمَنُ»

247- Аъӯзу бикалимотиллоҳит-томмотиллатӣ ло юҷовизуҳунна баррун ва ло фоҷирун мин шарри мо халақа ва бараъа ва зараъа ва мин шарри мо янзилу минас-самои ва мин шарри мо яъруҷу фӣҳо ва мин шарри мо зараъа фӣларзи ва мин шарри мо яхруҷу минҳо ва мин шарри фитанил-лайли ван-наҳори ва мин шарри кулли ториқин илло ториқан ятруқу бихайрин ё раҳмону.

247-Паноҳ мебарам ба каломи комили Худо, ки ҳеҷ некӯкор ва гунаҳкоре аз он таҷовуз намекунад аз шарри ҳар чизе, ки Худо онро офариду эҷод кард ва зиёд намуд ва аз шарри он чи аз осмон фурӯд меояд ва аз шарри он чи ба он

мебарояд ва аз шарри он чи дар замин кошт ва аз шарри он чи хориҷ мешавад аз он ва аз шарри фитнаҳои шаб ва рӯз ва аз шарри ҳар воридшавандаи дар шаб, магар воридшавандае, ки ба некӯӣ дарояд, ё Бахшоянда.

129-ТАВБА ВА ИСТИҒФОР

248-Расули Худо (с) мефармоянд: ***Ба Худо қасам, ки ман дар рӯз бештар аз ҳафтод бор аз Худо омурзиш металабам ва ба сӯи Ӯ тавба мекунам.***

249-Ва низ фармудаанд: ***Эй мардум, ба сӯи Худо тавба кунед, ҳамоно ман дар рӯз сад бор ба сӯи Ӯ тавба мекунам.***

250-Ва инчунин фармуданд: ***Касе ки бигӯяд:***

أَسْتَغْفِرُ اللهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

Астағфируллоҳалъазӣмал-лазӣ ло илоҳа илло ҳувалҳайюл қайюму ва атубу илайҳи, *яъне омурзиш металабам аз Худованди бузургворе, ки нест маъбуди барҳақ, магар Ӯ, зиндаву тадбиркунанда аст ва ба сӯи Ӯ тавба меку-*

нам. Худованд ӯро меомӯрзад, агар чанде аз майдони ҷанг гурехта бошад.

251-Он ҳазрат (с) боз мефармоянд: ***Парвардигор дар дили охири шаб ба банда наздиктар аст ва дар он вақт агар битавонӣ, аз касоне бош, ки машғули зикри Худоянд.***

252-Инчунин фармудаанд: ***Банда ҳангоми саҷда наздиктарин ҳолатро ба Худо дорад, пас дар он зиёд дуо кунед.***

253-Ва низ фармудаанд: ***Фаромӯшӣ диламро фаро мегирад ва ман дар рӯз сад бор аз Худо омурзиш металабам.***

130-ФАЗИЛАТИ СУБҲОНАЛЛОҲ, АЛҲАМДУ ЛИЛЛОҲ ВАЛЛОҲУ АКБАР ГУФТАН

254-Расули Худо (с) мефармоянд: ***Касе, ки дар рӯз бигӯяд:*** سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ **Субҳоналлоҳи ва биҳамдиҳ,** *гуноҳонаш омурзида мешавад, агар-чанде монанди кафки дарьё бошад.*

255-Ва низ фармуданд: *Ҳар касе даҳ бор бигӯяд:*

لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ, лаҳулмулку ва ҳува ъало кулли шайӣн қадӣр, *монанди он аст, ки чаҳор тан аз фарзандони Исмоилро озод карда бошад.*

256-Ва инчунин фармуданд. *Ду калима бар забон сабук, дар мизони (ҳасанот) сангин ва назди Раҳмон маҳбубанд:*

سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ

Субҳоналлоҳи ва биҳамдиҳ, субҳоналлоҳил аъзӣм, *яъне пок аст Худо ва Ӯро ситоиш мекунам, пок аст Худованди бузургвор.*

257-Ҳамчунин он ҳазрат (с) фармуданд: *ин ки бигӯям:* **Субҳоналлоҳи валҳамду лиллоҳ ва ло илоҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар,** *бароям аз он чи офтоб бар он тулӯъ кардааст, маҳбубтар аст.*

258-Паёмбар (с) мефармоянд: ***Оё яке аз шумо наметавонад, ки ҳар рӯз ҳазор некӣ (ҳасана) ба даст оварад?*** Яке аз мо ҳазор некӣ ба даст биёрад? Он ҳазрат (с) фармуданд: ***Сад бор субҳоналлоҳ бигӯяд, ки ҳазор некӣ барояш навишта мешавад, ё ҳазор гуноҳ аз ӯ маҳв мегардад.***

259-«***Касе ки бигӯяд:*** **Субҳоналлоҳилъазӣми ва биҳамдиҳ,** ***як нахл (дарахти хурмо) дар биҳишт барояш шинонда мешавад».***

260-Расули Аллоҳ (с) фармуданд: ***Эй Абдуллоҳ Ибни Қайс, оё туро ба ганҷе аз ганҷҳои биҳишт роҳнамоӣ накунам?*** Гуфтам: Оре, эй Расули Худо. Он ҳазрат (с) фармуданд: ***Бигӯ:***

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ

Ло ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳ.

261-Ҳамчунин фармуданд: ***Чаҳор ҷумла назди Худованд аз маҳбубтарин суханон аст:*** **Субҳоналлоҳ вал ҳамду лиллоҳи ва ло илоҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар.** ***Ба ҳар кадоме, ки шурӯъ кунӣ, ишколе ба вуҷуд намеорад.***

262-Бодиянишине назди паёмбар (с) омаду гуфт: Ба ман ҷумлаеро ёд деҳ, то онро бигӯям. Он ҳазрат (с) фармуд: ***Бигӯ:***

لَا إِلَـٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّـٰهِ كَثِيراً، سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ, аллоҳу акбару кабиро вал ҳамду лиллоҳи касиро субҳоналлоҳи раббил ъоламина, ло ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳил азизил ҳаким. *Нест Маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарику анбозе барои Ӯ. Худо бузургтар аст, чи бузургтарӣ ва ситоиш аз они Худост, ситоиши зиёд. Пок аст Худо, ки Парвардигори оламиён аст. Нест тавоноӣ (барои дурӣ аз гуноҳ) ва нест қудрате (барои пойдорӣ дар тоъати Худо), магар бо кӯмаки Худои голибу ҳаким.*

Марди бодиянишин гуфт: Ин ҷумлаатон барои Парвардигорам аст ва барои худам чи

мебошад? Он ҳазрат (с) фармуд: ***Бигӯ:***

اللَّهُمَّ اغْفِرْلِي ،وَارْحَمْنِي ، وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي

Аллоҳуммағфир лӣ варҳамнӣ ваҳдинӣ варзуқнӣ, *яъне Худоё, маро биёмурз ва ба ман раҳм фармо ва маро ҳидоят кун ва ба ман рузӣ деҳ.*

263-Ҳар гоҳ марде мусалмон мешуд, Расули Худо (с) намозро ба ӯ меомӯхт. Сипас ба ӯ дастур медод, ки бо ин ҷумлаҳо дуъо намояд:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ، وَارْحَمْنِي ،وَاهْدِنِي ، وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي

Аллоҳуммағфир лӣ варҳамнӣ, ваҳдинӣ ва ъофинӣ варзуқнӣ, *яъне Худоё, маро ҳидоят кун ва ба ман ъофият (тандурустӣ) ва рӯзӣ деҳ.*

264-***Ҳароина беҳтарин дуо*** **«Алҳамду лиллоҳ»** ***ва беҳтарин зикр*** **«Ло илоҳа иллаллоҳ» аст.**

265-***(Ҳасаноти ин калимот) ҷовидона ва некӯст:*** **Субҳоналлоҳ вал ҳамду лиллоҳ ва ло илоҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар вало ҳавла ва ло куввата илло биллоҳ.**

131-ПАЁМБАР (С) ЧИ ГУНА ТАСБИҲ МЕГУФТ?

266-Абдуллоҳ Ибни Амр (р) мегӯяд: Дидам, ки паёмбар (с) бо дасти рósташ тасбиҳро мешумурд.

132-МАҶМУЪИ ОДОБ ВА БАЪЗЕ АЗ АНВОЪИ ХАЙР ВА НЕКӢ

267-Паёмбар (с) мефармоянд: ***Ҳар гоҳ торикии шаб ҳама ҷоро фаро гирад ё ба шабонгоҳ ворид шудед, бачаҳоятонро аз берун баромадан боз доред. Зеро шайтонҳо дар он вақт парокaнда мешаванд ва баъди гузаштани порае аз шаб раҳояшон кунед ва дарҳоро бибандед ва номи Худоро зикр кунед, зеро ки шайтон дарвозаи бастаро боз намекунад ва сари машкҳоятонро бибандед ва исми Худоро ба забон оваред ва сари зарфҳоятонро бипӯшед ва номи Худоро ба забон оред, ҳатто агар чизеро рӯи он гузоред ва чароғҳоятонро хомӯш кунед.***

Саломи дуруди Худованд нисори паёмбарамон Муҳаммад (с) ва хонадону ёрони ӯ бод!

Маъхазҳое, ки дар таълифи ин китоб мавриди истифода қарор гирифтанд:

1-Қуръони карим.

2-"Саҳиҳу-л-Бухорӣ".

3-"Саҳиҳу-л-Муслим".

4-"Алҷомиъу-л-кабир"-и Тирмизӣ.

5-Китоби "ас-Сунан"-и Ибни Моҷа.

6-Китоби "ас-Сунан" -и Абу Довуд.

7-"Муснад"-и Ибни Ҳанбал.

8-Китоби "ас-Сунан"-и Нисоӣ.

МУҚАДДИМА

Муқаддимаи мутарҷим... 2
Пешгуфтор... 4
Фазилати зикр..6
1 - Дуоҳои вақти бедор шудан аз хоб............................. 9
2 - Дуои ҳангоми пӯшидани либос..................................15
3 - Дуои пушидани либоси нав....................................... 16
4 - Дуо барои касе, ки либоси нав пӯшида бошад...........16
5 - Он чи ҳангоми баровардани либос шоиста аст бигӯяд...... 17
6 - Дуои ҳангоми даромадан ба ҳоҷатхона..................... 17
7 - Дуои баромадан аз ҳоҷатхона.................................. 18
8 - Зикри қабл аз вузӯ кардан.. 18
9 - Зикри баъд аз тамом кардани вузӯ............................ 18
10-Зикри баромадан аз манзил....................................... 20
11-Зикри ҳангоми даромадан ба манзил......................... 21
12 -Дуои рафтан ба масҷид.. 22
13 -Дуои даромадан ба масҷид.. 23
14 -Дуои баромадан аз масҷид.. 24
15 -Зикрҳои азон.. 25
16 -Дуои истифтоҳ..27
17 -Дуои рукӯъ 36
18 -Дуои баланд шудан аз рукӯъ...................................... 38
19 -Дуои суҷӯд.. 40
20 -Дуои ҳангоми нишастан байни ду саҷда.................... 43
21 -Дуои саҷдаи тиловати Қуръон.................................... 44
22 -Ташаҳҳуд.. 45
23 -Салавот бар паёмбар (с).. 46
24 -Дуои баъд аз ташаҳҳуди охир...................................... 48
25 -Авроди баъд аз салом додан 58
26 -Дуои намози истихора.. 65

27 -Авроди субҳ ва шом.. 67
28 -Азкори ҳангоми хоб.. 85
29 -Дуои ҳангоми ба паҳлӯ гаштан дар шаб................. 96
30 -Дуои тарс аз хоб.. 96
31 -Корҳое, ки бинандаи хоб ва ё хобҳои шӯрида шоиста аст анҷом диҳад.. 97
32 -Дуои қунут дар намози Витр.. 98
33 -Зикри баъд аз саломи Витр..101
34 -Дуои ғаму андӯҳ.. 102
35 -Дуои ҳангоми машаққат..104
36 -Дуои ҳангоми рӯ ба рӯ шудан бо душман.............. 106
37 -Дуои он ки аз зулми фармонраво битарсад........... 107
38 -Дуо бар душман.. 109
39 -Он чи ҳангоми тарс аз гурӯҳе шоистааст бигӯяд... 110
40 -Дуои он касе, ки дар имон дучори шакку тардид шуда бошад.. 110
41 - Дуои ҳангоми оҷиз мондан аз пардохтани қарз.. 111
42 -Дуои вақти дучор шудани ба васваса дар намоз ва қироат... 112
43 -Дуои касе, ки кореро мушкил шуморад................. 113
44 -Он чи ки шахси гунаҳкор шоистааст бигӯяд ва анҷом диҳад...113
45 -Дуое, ки шайтон ва васвасаҳояшро дур мекунад...114
46 -Дуои ҳангоми рух додани ҳодисаи нохуш ва ё шикасте дар кор... 114
47 -Чи гуна табрик гуфтан ба касе, ки фарзанде бароящ рӯзӣ шуда бошад ва ҷавоби он............... 115
48 -Он чи бо он фарзандонро ҳифз карда мешаванд... 116

49 -Дуо барои мариз ҳангоми хабар гирифтанаш............ 116
50 - Фазилату савоби хабар гирифтани шахси бемор............ 117
51 - Дуои беморе, ки аз зиндагии худ маъюс шуда бошад............ 118
52 - Талқини шахсе, ки дар дами марг аст............ 120
53 - Дуои шахсе, ки бар ӯ мусибате расида бошад............ 120
54 - Дуои ҳангоми бастани чашми маййит............ 121
55 - Дуо барои маййит, ҳангоме ки бар ӯ намоз хонда мешавад............ 122
56 -Дуъои ҳангоми намоз хондан бар кӯдак............ 126
57- Дуои тасаллият гуфтан............ 128
58 -Дуои ҳангоми ниҳодани маййит бар қабр............ 129
59 -Дуои баъд аз хоксупории маййит............ 129
60 -Дуои зиёрати қабристон............ 129
61 -Дуои ҳангоми вазидани бод............ 130
62 -Дуои ҳангоми шунидани раъду барқ............ 131
63 -Аз ҷумлаи дуоҳои талаби борон............ 132
64 -Дуои ҳангоми боридани борон............ 133
65 -Зикри баъд аз поёни борон............ 133
66 -Аз ҷумлаи дуоҳои соф шудани ҳаво............ 134
67 -Дуои ҳангоми дидани моҳи нав............ 134
68 -Дуои рӯзадор ҳангоми ифтор............ 135
69 -Дуои қабл аз хӯрдани хӯрок............ 136
70 -Дуои баъд аз хӯрдани хӯрок............ 137
71 -Дуои меҳмон барои соҳиби хӯрок............ 138
72 -Дуо барои касе, ки ба мо об дода бошад ва ё бихоҳад об диҳад............ 139
73 -Дуо барои аҳли хонае, ки ифтор карда бошад............ 139

74 -Дуои рӯзадоре, ки ба суфраи хӯрок ҳозир шавад ва нахурад 140
75 -Он чи рӯзадор ҳангоме, ки касе ба ӯ дашном 139
диҳад шоиста аст бигӯяд.. 140
76 -Дуои ҳангоми дидани самараи наврас.................. 140
77 -Дуои баъд аз атса задан..141
78 -Он чи дар ҷавоби Алҳамду лиллоҳ гуфтани кофир баъд аз атсааш..142
79 -Дуо барои касе, ки издивоҷ кардааст..................... 142
80 -Дуои шахси издивоҷкунанда барои худаш ва дуои хариди чаҳорпои саворӣ, ё борӣ..............................143
81-Дуои қабл аз наздикӣ кардан бо зан........................ 144
82-Дуои ҳангоми хашм..144
83-Дуои ҳангоми диданц касе, ки ба бало ва мусибат афтода бошад.. 145
84-Он чи дар як маҷлис гуфта мешавад......................... 145
85-Каффораи як маҷлис.. 146
86-Дуо барои касе ки бигӯяд: Ғафараллоҳу лака.. 146
87-Дуъо барои касе ки нисбат ба ту некӣ кардааст..147
88-Зикре, ки Худо инсонро бо он аз Даҷҷол ҳифз мекунад... 147
89-Дуъо барои касе ки бигӯяд: Иннӣ ӯҳиббука филлоҳи...147
90-Дуъо барои касе ки, доронятро ба ту пешниҳод кунад... 148
91-Дуъо ҳангоми пардохти қарз барои касе, ки қарз додааст.. 148
92-Дуо ҳангоми тарс аз ширк.. 149
93-Дуо бар касе ки, бигӯяд: Боракаллоҳу фика............ 149
94 - Дуои ҳангоми фоли бад задан ба чизе.................... 150

95 - Дуои ҳангоми савор шудан бар ҳайвон ва ё монанди он (васоили нақлиёт) 150
96 - Дуо ҳангоми мусофират 152
97 - Дуои ҳангоми даромадан ба деҳ, ё шаҳр 154
98 - Дуои вақти даромадан ба бозор 155
99 - Дуои ҳангоми лагжидани маркаби саворӣ 156
100-Дуои мусофир барои муқим 156
101-Дуои муқим барои мусофир 156
102-Такбир ва тасбиҳ гуфтан дар асnои сафар 157
103-Дуои мусофир ҳангоми сафар 158
104-Зикри ҳангоми манзил кардан дар ҷое асnои сафар ва ғайра 158
105-Зикри ҳангоми бозгашт аз сафар 159
106-Он чи ҳангоми расидани чизи хушоянд ва ё нописанд шоистааст, бихонад: 160
107-Фазилати дуруд фиристодан бар паёмбар (с) 160
108-Ошкор намудани салом 161
109-Агар шахси кофир салом кунад, чи гуна ба ӯ бояд ҷавоб дод 162
110-Дуои ҳангоми шунидани бонги хурӯс ва ё садои хар 162
111-Дуои ҳангоми шунидани ҷакидани саг дар шаб 163
112-Дуо барои касе, ки дашномаш додаӣ 163
113-Он чи мусалмон ҳангоме, ки шахси мусалмонеро мадҳ мекунад, шоистааст бигӯяд: 164
114-Он чи мусалмон ҳангоме, ки мадҳ мешавад, шоиста аст бигӯяд: 165
115-Чи гуна лаббайк гуфтани касе ки дар ҳоли иҳром аст, ҳангоми ҳаҷ, ё ъумра 165
116-Такбир гуфтан ҳангоми расидан ба Ҳаҷару-л-асвад (санги сиёҳ) 166

117-Дуое ки байни Рукни ямонӣ ва Ҳаҷару-л-асвад хонда мешавад.. 166
118-Дуои ҳангоми истодан бар Сафо ва Марва...........167
119-Дуои рӯзи Арафа..168
120-Зикри назди Машъару-л-ҳаром.......................... 169
121-Такбир гуфтан ҳангоми рамйи ҷамарот, ҳамроҳ бо ҳар сангреза...169
122-Дуои ҳангоми тааҷҷуб ва расидани чизи хурсандиовар... 170
123-Он чи ҳангоми расидани чизи хӯшҳолкунанда шоистааст анҷом диҳад....................................170
124-Он чи ҳангоми эҳсоси дард дар ҷисм гуфта мешавад...170
125-Дуои касе, ки битарсад аз ин, ки бо чашми худ ба чизе осеб бирасонад.................................. 171
126-Он чи ҳангоми тарс гуфта мешавад................. 171
127-Он чи ҳангоми забҳ (куштани чорпо), ё наҳр (қурбонӣ кардан) гуфта мешавад........................172
128-Он чи барои дифъи макри шайтонҳои саркаш шоистааст бихонад.. 172
129-Тавба ва истигфор.. 174
130-Фазилати Субҳоналлоҳ, Алҳамду лиллоҳ ва Аллоҳу акбар гуфтан.. 175
131-Паёмбар (с) чи гуна тасбиҳ мегуфт?................ 180
132-Маҷмӯъи одоб ва баъзе аз анвоъи хайр ва некӣ.. 180